

D

■

ADVARSEL:
Fagligheden
i NKC er
presset

FORSKNING:
Hvordan
virker
konfliktråd?

GRØNLAND:
Politifolkene
søger væk

NYT FRA POLITIFORBUNDET

OK18:
Hvad er op
og ned?

Karriereveje:
Hvor fører de
hen?

02/2018

DANSK POLITI

HISTORISK KONFLIKT?

- Politiansatte klar til strejke og lockout

Mens vi venter på...

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

Denne leder er skrevet i det underlige tomrum, hvor alles blik for anden uge i træk er rettet stift mod Forligsinstitutionen.

Forligsinstitutionen er p.t. orkanens øje, og udenfor blæser vindene time for time i alle retninger – og det virker desværre som om, at det kan gå alle veje.

Kommer der et forligsudkast? Kommer der et sammenbrud? Skal vi gennem dagevis af konflikt? Skal Danmark lukke ned? Vil regeringen gribe ind?

På den måde har starten på 2018 så vidt været en hån mod 800.000 offentligt ansatte.

Det er nemlig helt utilstedeligt, at vi

på et ansvarligt fundament af rimelige krav og forventninger skal trækkes rundt i manegen langt ind i april måned.

Der burde have været en aftale og en fremstrakt og taknemmelig hånd fra arbejdsgiveren allerede i starten af året.

Nu er der i stedet fortsat uvished, udsigt til konflikt, følelsen af lock-out-straffeaktion og en bundlinje af respektløshed over for de tusinder af mennesker, som bærer velfærdsstaten, og som med stor faglighed og ildsjæl passer på os alle sammen.

Den danske model betyder ikke retten til at krejle med offentligt ansattes værd – det er ikke et kræmmermarked.

Men det er sådan, Moderniseringsstyrelsen, minister Sophie Løhde og KL's Michael Ziegler er gået til forhandlingerne.

Derfor blev det til et sammenbrud. Derfor er OK18 i skrivende stund måske strandet hos forligskvinden.

”

Et dårligt resultat koster dyrt. Det vil skade den rekruttering i politiet, vi allerede har svært ved. Den vil være et signal om at tænke sig om en ekstra gang, inden man tager en af samfundets vigtigste, mest krævende og nødvendige opgaver på sig.

Uanset resultatet bliver det en hård øvelse at klinke skårene bagefter.

Der vil være dybe sår og ar – ikke mindst på den del af sjælen, som handler om anerkendelse og respekt for fagligheden.

Mest ondt har det gjort, at kravet om reelle lønstigninger er blevet mødt med en fræk – og tangerende det provokerende – melding om, at vi faktisk skylder penge fra tidligere overenskomster.

Hvad for noget!?!?

De offentligt ansatte har indgået tre overenskomster i finanskrisens skær og efterskær, som har været dybt ansvarlige og skrabede for at vise, at vi netop tager hensyn til samfundet, fremtiden og udviklingen. Overenskomster UDEN reelle lønstigninger.

I mellemtiden er kravene, forventningerne til vores kompetencer og den bærende rolle, vi udfører, vokset eksplosivt. Vi skal være dygtigere og kunne mere og løse flere opgaver.

Derfor er reelle, forsvarlige lønstigninger, som flugter med samfundsøkonomien et særdeles rimeligt og retfærdigt krav.

Et rimeligt krav, som bliver mødt af en gang talmagi, der bliver til et skyldnerbevis.

Det kan bedst beskrives som et slag i mellemgulvet, der ikke er vores samfund værdigt.

Vi er mere værd på alle parametre! OG vi er også en bedre behandling værd, end den Sophie Løhde og Moderniseringsstyrelsen har givet os.

For politifolk er det utilstedeligt. Vi tager så meget mere på os, under stadig sværere vilkår, under stadig større pres, under stadig større krav. Vi har borgernes tillid og borgerne i ryggen. Vi er professionelle, dygtige og nærværende. Og vi har gennemlevet tre år, hvor kun faglig stolthed, store afsavn og

respekt for borgerne har sikret tryghed og tillid.

Hvorfor skal vi straffes så respektløst?

OK18 er derfor blevet en kamp om den danske model, omkring respekten og fremtiden for de offentligt ansatte.

Et dårligt resultat koster dyrt. Det vil skade den rekruttering i politiet, vi allerede har svært ved. Den vil være et signal om at tænke sig om en ekstra gang, inden man tager en af samfundets vigtigste, mest krævende og nødvendige opgaver på sig.

Det gode ved OK18 er heldigvis, at vi har fået vist, at de offentligt ansatte kan stå sammen på tværs af faggrupper. At vi kan trække en streg i sandet. Og at borgerne står bag os og bakker os op. Vi har stået SKULDER-VED-SKULDER. Jeg synes, det er så flot at se og mærke, at vi på tværs af faggrupper alle deltager i aktioner – som en klar afvisning af Løhdes og Zieglers opførsel. Jeg er stolt af de politifolk, som har været med og spredt budskabet privat, på sociale medier og ved aktioner. Vi er klar til fortsat kamp. Politikadetter, ATK'ere, fingeraftryks-specialister og køreprøvesagkyndige er klar til at strejke, og de har alle de øvrige tjenestemænds opbakning og taknemmelighed i ryggen.

Vi står sammen, og vi holder fast.

Det er den danske model og hele den offentlige sektor, som er i spil.

Det sammenhold burde være nok til, at arbejdsgiveren forstår, at vores krav er rimelige. At de forstår hele pointen:

VI ER MERE VÆRD!

STORT TEMA OM OK18:

Bliv klogere på overenskomstforhandlingerne. Hvad drejer de sig om? Lønstigninger, spisepause og arbejdstid? Hvem risikerer at skulle strejke? Hvorfor er en konflikt historisk? Hvilke krav har Politiforbundet, og hvorfor er det gået, som det er? Holdninger, fakta og frontberetninger om #ViErMereVærd.

6

41

8

18

32

38

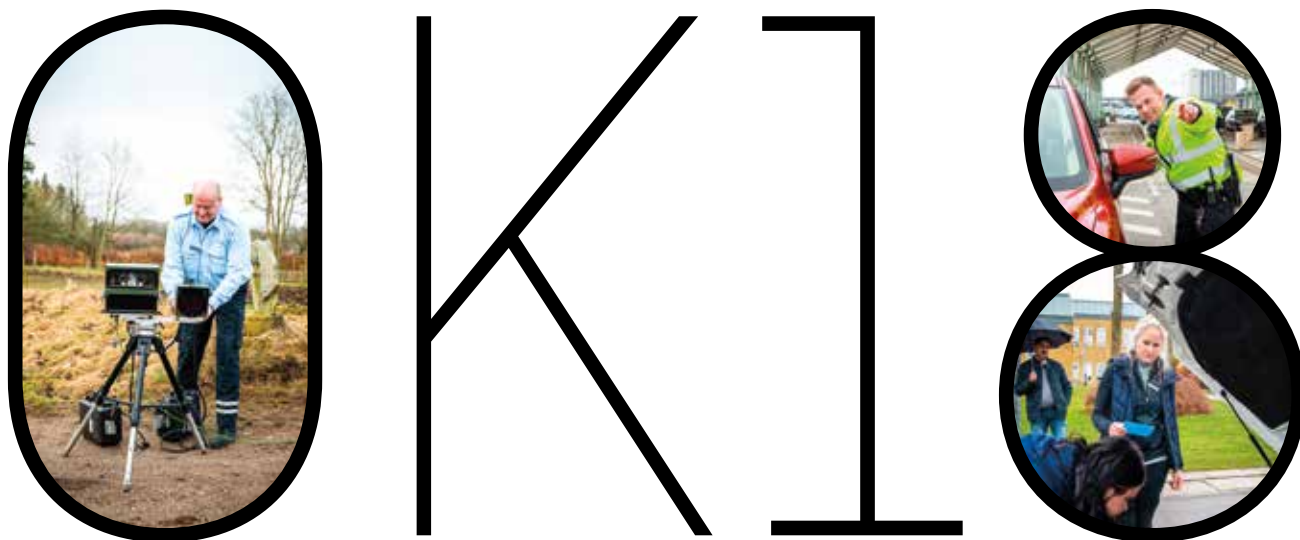
”

Det opleves helt klart, at der er flere opgaver som voldtægter, nogle hjemmerøverier, grove røverier, nogle grove voldssager – altså sager under niveauet drab – hvor vi ikke assisterer politikredsene længere.

Brian Justesen,
kriminaltekniker og tillidsmand, NKC Vest

Indhold

- 6 OK18 – Et opgør med Moderniseringsstyrelsen
- 8 Advarsel: Uacceptable arbejdsforhold i Kriminalteknisk Center
- 15 Kort Nyt
- 16 Justitsministeren: Politifolk skal have ret til et privatliv
- 18 Dansk politi med i unikt projekt: Hvordan virker konfliktråd?
- 26 Kort Nyt – Bøger
- 28 Et opgør med det støvede image
- 32 Fremskridt, faneflugt og en følelse af forskelsbehandling
- 38 Politihistorie: Susansagen – et gennembrud i dansk efterforskning
- 64 Debat
- 66 Værd at vide

– Et opgør med Moderniseringsstyrelsen

TEKST NICOLAI SCHARLING

Lørdag den 14. april mødes forhandlerne på statens område, CFU, hos forligskvinden.

Det er to dage efter, at denne tekst, sammen med resten af bladet, lander i trykken.

Udviklingen i forhold til OK18 kan således nå at have slået adskillige kolbøtter, inden fagbladet via PostNord når ud i postkassen.

Således et øjebliksbillede på de forhandlinger, der ser ud til at have givet den faglige kamp en luft under vingerne, som ikke er set i mange år.

I dag tilsat sociale medier som en direkte pipeline, der skal holde medlemmerne varme, engagerede og bringe følelserne i kog. Facebook og Instagram har fungeret som gasblus under hundrede af tusinder medlemmer i et forhandlingsspil, hvor alt er trukket ud og i langdrag.

Dertil kommer gamle og afprøvede værktøjer fra fagforningernes historie: Aktioner, demonstrationer, uddeling af flyers, debatter og taler.

Historien om OK18 er faktisk langt hen ad vejen, at det er lykkedes at holde samling og fælles fodslag i en medlemsskare, som tæller alt fra politifolk til læger, lærere,

sygeplejersker, socialrådgivere, magistre og ja, ligefrem djøffere.

Det er endda lykkedes at fastholde – så vidt – en musket-er-ed, hvor lærernes ultimative krav til en arbejdstidsaftale er blevet en fælles streg i sandet.

Indhold, betydning, historik, fakta, oversigt og meget andet omkring OK18 er udførligt beskrevet længere inde i bladet – ligesom forbundsformand Claus Oxfeldt gør politisk status i sin leder.

Dette er således blot en overordnet introduktion.

Som en naturkatastrofe

Optakten til OK18 begyndte allerede i efteråret 2017. På det tidspunkt var der ingen, som forudså den hårdknude og optrapning, som har præget vinter og forår.

Der var ingen, som forudså, at Danmark ville stå på randen af den største konflikt i mere end 100 år og en risiko for, at samfundet lukker ned på nødblus.

Det stod først klart i marts, da stat, KL og regioner hver for sig mødte forhandlingsfællesskabernes begrænsede konfliktvarsler med et omfattende varsel om lockout.

Oprindelig fastsat til konflikt fra den 4. april og lockout fra den 10. april.

Lockoutvarslet var så massivt, at alt fra togdrift til grænsekontrol, hospitaler, skoler og sågar konfirmationer ville blive ramt. Så massivt, at det et eller andet sted virkede utænkeligt i det 21. århundredes velsmurte højhastighedssamfund. Lidt som en naturkatastrofe.

Konflikt og lockout blev dog rykket af forligskvinden, som i skrivende stund forhandler med parterne op mod en deadline, som ligger en lille uge ude i fremtiden.

Ukendt land

Men tilbage til optakten. For hvor gik det galt?

Alle havde som bekendt regnet med, at OK18 nok ville betyde jungletrommer og sværdslag, særligt omkring lærernes arbejdstid, men heller ikke mere.

De faglige organisationer havde skelet til de private overenskomster og noteret sig stigninger på godt syv procent, og forventningen var, at samme nabolag ville gå nogenlunde glat igennem. Altså en ramme med reelle lønstigninger som hovedkrav. Regeringen havde selv aflyst finanskrisen, og bundlinjen på nationalregnskabet struttede af overskud og lav arbejdsløshed.

Der var klare signaler om råderum til lønstigninger.

Eller rettere, det var forventningen indtil november. Sådan lyder det fra kilder med erfaringer fra de mange overenskomster på statens område.

Kort før jul kastede Moderniseringsstyrelsen nemlig et uventet kutyme-forslag ind i ringen omkring spisepausen hos en række offentligt ansatte.

Det var uventet, uforudset og blev opfattet næsten som en kniv i ryggen på mange. Herfra ændrede forhandlingerne form til noget, som ikke er prøvet før. Til et ukendt land, hvor tiltroen til modparten og uskevne regler langsomt fordampede.

Ikke mindst, da der kort efter blev fremvist papirer fra Moderniseringsstyrelsen med regnestykker, som de faglige organisationer ikke kunne anerkende, og som blev opfattet som talmagi og et slag under bæltet.

Regnestykkerne skulle illustrere, at de offentligt ansatte faktisk stod i gæld fra tidligere overenskomster, og derfor ikke var berettiget til en ramme som forventet.

Fra det øjeblik ændrede OK18 karakter og voksede til den faglige kamp, der siden har præget forhandlingsklimaet og debatten.

Opgør mod Moderniseringsstyrelsen

I virkeligheden er forhandlingerne blevet til et opgør mod den Moderniseringsstyrelse, som Bjarne Corydon i sin tid skabte, og som af faglige organisationer opleves som arrogant og historieløs. I Politiforbundet klandrer man

eksempelvis samme styrelse for at trække alle processer i langdrag, eksempelvis forhandlingerne omkring politika-detternes overenskomst, som tog næsten 10 måneder og først faldt på plads, efter de første kadetter var uddannede, og – forlyder det – at politikerne havde blandet sig og sat styrelsen på plads.

Hertil kommer, at den nytiltrådte innovationsminister, Sophie Løhde, som står i spidsen for forhandlingerne på statens område, er blevet betragtet som Moderniseringsstyrelsens forlængede arm og talerør.

OK18 blev altså til meget mere end en aftaleforhandling, den stak pludselig dybt ned i de senere års frustrationer over Moderniseringsstyrelsens ageren og rolle i forhold til de offentlige arbejdspladser og vilkår. Ja, helt ned i den ulmende bund af frustrationer over konkurrencestat og New Public Management.

Derfor har mange faglige organisationer kaldt det et afgørende slag om den danske model. Truslen om, at

”

Herfra ændrede forhandlingerne form til noget, som ikke er prøvet før. Til et ukendt land, hvor tiltroen til modparten og uskevne regler langsomt fordampede.

Moderniseringsstyrelsen ville få sidste ord i form af et regeringsindgreb. At det ligefrem var en strategi, der gik som en rød tråd fra Sophie Løhde og over til KL's chefforhandler Michael Ziegler.

Derfor har det også været så relativt let at engagere medlemmer og borgere. Utilfredsheden med styringen af den offentlige sektor har ulmet længe og nærmer sig ind mellem raseri. Den stikker dybt i forhold til mange af de 800.000 offentligt ansatte, som ofte føler sig kørt over af et system, der har mistet forbindelsen til de faktiske forhold ude på hospitalerne, i institutionerne og på politistationerne.

Dér står vi så. Med lys der brænder til langt ud på natten i forlignsinstitutionen, med faglige organisationer, som har fået nyt liv og optændte medlemmer, som taler om skulder-ved-skulder og fælles løsninger i en tidsalder, der ellers er præget af individualitet og fokus på mig, mig og mig.

I den forstand er OK18 en mulig skillevej og startskud til faglig klamp.

Meget afhænger af de næste uger. ■

Advarsel:

Uacceptable arbejdsforhold i Kriminalteknisk Center

**Det Nationale
Kriminaltekniske Center**

(NKC) drukner i sager, samtidig med at flere års besparelser har skåret i antallet af timer. Arbejdsforholdene slider, teknikerne søger væk, og resten af landet rammes af, at centeret bliver en stadig snævrere flaskehals.

- Uansvarligt og retssikkerhedsmæssigt problematisk, advarer foreningsformanden.

TEKST NICOLAI SCHARLING

FOTO CHILI FOTO OG ARKIV

D

et er ikke altid rart at være en flaskehals – slet ikke når sagerne hober sig op i større bunker end mængden af tid og hænder.

Men sådan er virkeligheden i Det Nationale Kriminaltekniske Center i Vanløse. Her har løbende nedskæringer medført stressramte ansatte, mistrivsel og en stadig dårligere faglig smag i munden. Ikke mindst i forhold

til resten af landet, som er afhængige, af og som skal bruge NKC's, ekspertise.

Sådan lyder status fra Jørgen Olsen, foreningsformand i Rigspolitiet og formand for Personalepolitisk Udvalg i Politiforbundet.

- Det er uansvarligt. Så enkelt kan jeg sige det, fortæller Jørgen Olsen.

Han henviser til, at NKC løbende har været udsat for besparelser og nedskæringer. Det betyder, at presset på de ansatte er vokset.

- Antallet af indsendte effekter til undersøgelse er steget med næsten 100 procent i perioden 2014 til 2017 – fra 54.000 til 107.000 – og stiger fortsat, samtidig med at antallet af udrykninger er stabilt. Men i samme periode er der reduceret med 14 årsværk, fortæller Jørgen Olsen.

NKC har i dag 155 ansatte, heraf 77 polititeknikere og 36 civilteknikere.

Ond spiral

Ifølge Jørgen Olsen er NKC hårdt ramt på flere fronter.

- De ansatte er pressede og stressede. Vi har langtidssygemeldinger. Kollegerne bliver oftere og oftere mødt med kritik fra politikredsene af de lange sagsbehandlingstider og deres negative indflydelse på politikredsenes arbejde. Trivselsundersøgelsen fra i år viste også, at 41 procent er utilfredse med balancen mellem arbejdstid og arbejdsopgaver. Der er mange alarmklokker, som bimler, siger foreningsformanden.

Hans oplevelse er, at mange i NKC taler om at søge væk eller helt forlade politiet.

- Og det her er specialister og specialer, som ikke bare kan erstattes. Det tager år at blive en god kriminaltekniker. Vi kan heller ikke bare fylde op med specialister udefra. Fordi politiuddannelsen og –tilgangen også er afgørende for arbejdet. Det er den berømte onde spiral, og vi har passeret 11. time, siger han.

Problem for retssikkerheden

Jørgen Olsen fastslår, at han flere gange har advaret om udviklingen i NKC over for ledelsen. Her ser man ifølge ham et potentiale for at løse udfordringerne med driftsoptimering.

- Status er kendt. Det vil også sige en status, som – udover de rent menneskelige og faglige konsekvenser – også

er retssikkerhedsmæssige bekymringer, da NKC skal levere beviser og finde spor, der kan understøtte efterforskningen i politikredsene. Kvaliteten af det kriminaltekniske arbejde er afgørende i mange sager, siger Jørgen Olsen.

Han hæfter sig ved, at det fremadrettet ser endnu mere dystert ud. NKC skal nemlig driftsoptimere på baggrund af en konsulentrapport fra McKinsey.

- Groft sagt har man haft to konsulenter med stopur på besøg i otte timer, og det er deres oplevelser, som har fået lov til at sætte retningen for yderligere stramninger, fastslår han.

Skal spare fem millioner kroner

Fællestillidsmand i politiområdet, Klaus Byrjalsen, sidder helt tæt på kollegerne i NKC, og han er også dybt bekymret og irriteret over McKinsey.

- Vi har fået at vide, at vi skal spare fem millioner kroner på årsværk. Altså i kernearbejdet. Det er sket på baggrund af McKinseys målinger med stopur af 17 medarbejdere, altså kun en lille del af de ansatte. Det er et

NKC Vest: Vi frygter for fremtiden

Kriminalteknikere søger pludselig tidlig pension, kredsene serviceres mindre, ventetiden stiger, og fagligheden sænkes. Tillidsmanden i det Kriminaltekniske Center i Fredericia frygter, at det kan koste afdelingen livet på længere sigt.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Det Nationale Kriminaltekniske Center (NKC) i Fredericia føler sig hårdt ramt af flere års besparelser – ligesom afdelingen i Østdanmark.

Den lokale tillidsmand og kriminaltekniker, Brian Justesen, er alt andet end tilfreds med forholdene, som han mener rammer både arbejdsmiljø og faglighed.

- Kollegerne er frustrerede, da organisationen gennem et længere stykke tid nu har levet under to procent besparelser på lønbudgettet. Det er lig med manglende genbesættelse af stillinger i både Fredericia og Vanløse. Det betyder, at der er færre folk til arbejdet og flere rådighedsvagter, som skal besættes. Som en naturlig del af færre ressourcer foretages der så nu en meget skarp prioritering af, hvilke opgaver NKC kører til, siger han.

- Det opleves helt klart, at der er flere opgaver som voldtægter, nogle hjemmerøverier, grove røverier, nogle grove voldssager – altså sager under niveauet drab – hvor vi ikke assisterer politikredsene længere. Det er de sager, som vi har brugt til at holde os skarpe til de store sager, og hvor tingene helst ikke må fejle, fortsætter 43-årige Brian Justesen.

Mærkes ude i kredsene

Han mener, at udviklingen er ved at sprede sig som ringe i vandet og rammer hele politiet.

- Jeg er overbevist om, at selvom det måske ikke kommer frem i lyset på møder med politikredsenes øverste ledelser, så oplever vagtcheferne, indsatslederne og ef-

terforskningslederne, at NKC ikke kan levere det samme i dag som tidligere, siger tillidsmanden.

- På gulvet oplever vi, at det operative personale i politikredsene skal vente i lang tid, inden vi kommer, og at vi rykker ud til færre sager. I forbindelse med ventetiden koster det ressourcer for kredsens operative kapacitet, fortsætter Brian Justesen.

Flere søger væk

Brian Justesen frygter, at nedskæringerne kombineres med flugt fra afdelingen. Ikke mindst fordi gennemsnitsalderen er høj, og de store køreafstande og det større pres risikerer at få mange til at sige "nok er nok" og vælge pensionen.

- Vi oplever nu, at kollegerne er begyndt at søge væk fra afdelingen. Det skete ikke rigtig tidligere, når man blev ansat som kriminaltekniker, fortæller han.

Hvis det fortsætter, frygter han, at afdelingen i Vestdanmark, som skal servicere Jylland og Fyn, med tiden helt kan blive aflivet – og med store konsekvenser for kvalitet og faglighed i politiets opklaringer og beviser.

Det er vigtigt for Brian Justesen at påpege, at han ikke giver NKC's ledelse skylden for udviklingen. Alle har gjort deres for at begrænse skaderne og påpege de negative konsekvenser.

- Det må være allerøverst i systemet, at der er taget beslutninger, som faktisk skader hele politiet, fordi de beskærer os operativt, og det koster på kvaliteten af politiarbejde i meget væsentlige sager, siger han. ■

”

De ansatte er pressede og stressede. Vi har langtidssygemeldinger. Kollegerne bliver oftere og oftere mødt med kritik fra politikredsene af de lange sagsbehandlingstider og deres negative indflydelse på politikredsenes arbejde.

Jørgen Olsen, foreningsformand i Rigspolitiet

konsulenthus, som udtaler sig om specialiserede fagområder i politiarbejdet. Jeg kunne forstå, hvis det handlede om besparelser ved at flytte i nye kontorer i Ejby i forhold til reception eller andet, men at det sker på kerneområdet er helt absurd, siger han.

Klaus Byrjalsen fortsætter:

- Det her kommer efter flere år med Lean-processer og besparelser. Jeg kan kun se to scenarier: At sagsbehandlingstiderne vokser endnu mere, eller at kvaliteten daler. Begge dele er uacceptabelt. Det sker samtidig med, at kredsene har fået at vide, at sagsbehandlingstiderne skal ned og opklaringsprocenten op. Der er ikke sammenhæng i tingene, hvis vi i Rigspolitiet samtidig forlænger dem.

Dropper uddannelse

For Klaus Byrjalsen handler det ligesom for foreningsformand Jørgen Olsen om den dårlige spiral.

- Besparelserne går igen og forringer hele vejen ud i kredsene. Vi skulle forestå undervisning på basisuddannelsen, altså for de politifolk som kommer ud på gerningssteder og skal sikre spor. Men det kan vi ikke med de timer, der er tilbage. Det sker i stedet med lærere fra Politiskolen, altså folk som ikke har "hands-on" i forhold til det daglige

arbejde med kriminalteknik og analyser. Det er ingen kritik af lærerne, men der er kvalitetsmæssig forskel på at sidde med arbejdet og de seneste metoder i praksis, og at have en teoretisk overordnet tilgang. Det smitter af på kvaliteten, siger Klaus Byrjalsen. ■

Jeg kan kun se to scenarier: At sagsbehandlingstiderne vokser endnu mere, eller at kvaliteten daler. Begge dele er uacceptabelt.

OM NKC

- Drab og kvalificerede drabsforsøg med konkret livsfare.
- Savnede personer, hvis der er mistanke om en straffelovsovertrædelse.
- Dødfundne, hvis der er mistanke om et strafbart forhold.
- Brandsager efter straffelovens § 180.
- Mere kvalificerede tilfælde af brandstiftelse efter straffelovens § 181.
- Øvrige sager med indebrændte.
- Skudsager, hvor én eller flere personer har været i fare.
- Hændelser med bomber, bombeatrapper og eksplosivstoffer, når der er mistanke om en straffelovsovertrædelse.
- Færdselsuheld med flugt, hvor der foreligger uagtsomt manddrab eller uagtsom betydelig legemsbeskadigelse.
- Hændelser af katastrofeagtig karakter, for eksempel større skibs-, fly- eller togulykker.
- Hændelser af terrorrelateret karakter.
- Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed eller øvrige hændelser med større samfundsmæssig og/eller politisk interesse.

→ Vi effektiviserer smart

Politidirektør i politiområdet, Svend Larsen, tager kritikken af forholdene i det Nationale Kriminaltekniske Center (NKC) meget alvorligt. Han mener dog, at indkøb af bedre teknologi, bedre prioritering og bedre rammer vil hjælpe mod bedre tider.

- Det er et krav, at vi skal effektivisere, blandt andet for at sende penge fra Rigspolitiet og ud i kredsene, men vi skal selvfølgelig gøre det uden, at det forringer kvalitet og arbejdsmiljø, siger han.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Politidirektør i Politiområdet, Svend Larsen, kender godt kritikken, som fremføres i artiklen "Uacceptable arbejdsforhold i Kriminalteknisk Center". Herunder, at NKC har været hårdt ramt af en blanding af besparelser og flere opgaver gennem en række år.

- Det er rigtigt, at antallet af effekter, der sendes ind, er fordoblet, og vi har været spidsbelastede af bandekrig, ubådssag og andet, som har haft højeste prioritet og har taget meget tid. Og det er også rigtigt, at vi skal spare, men ambitionen er ikke at sænke barren. Vi skal også have sagsbehandlingstiderne ned. Vi skal effektivisere smart, fortæller politidirektøren.

Han fortsætter:

- Vi skal finde penge i Rigspolitiet, blandt andet til at levere en helt ny it-plattform til beredskabet ude i kredsene. Men pengene kan blandt andet findes ved bedre brug af teknologi, ved effektiviseringsgevinster, når vi flytter ud i nye og kriminalteknisk skræddersyede lokaler i Ejby, og ved at målrette blandt andet sporsikring og kvaliteten af denne, så vi bruger kræfterne på de vigtigste spor, siger Svend Larsen.

Hensyn til politiets forhold

Politidirektøren mener ikke, at NKC er gået på kompromis med kvaliteten, eller kommer til at gøre det. Men han

fastslår, at der selvfølgelig skal prioriteres i perioder med spidsbelastning.

- NKC har haft det hårdt, men har ikke været nødlidende. Det er en stor afdeling med ca. 135 ansatte. Vi har hovedfokus på medarbejderne, og der er investeret i kompetenceudvikling og uddannelse. Det vil der fortsat blive. Det skal heller ikke være sådan, at de besparelser, der finder sted, skader det operationelle, for så må vi finde pengene et andet sted, siger han.

Svend Larsen ved godt, at medarbejderne og tillidsfolkene sætter spørgsmålstejn ved, hvordan to konsulenter fra McKinsey kan lave anvisninger til besparelser i et politifagligt miljø.

- For mig er det rigtig vigtigt, at vi kommer til at gennemføre effektiviseringerne selv. Ligesom andre konsulentfirmaer er McKinsey gode til at finde og påpege potentialer. Men vi kommer selv til at lave løsningerne med egne folk. Det vil sige folk, som allerede kender til politiet og har forestået udviklingen af driftsstyringssystemet. Vi skal finde pengene, men der er metodefrihed, og vi kommer kun til at gøre de ting, vi kan se virker, og som passer til det faglige miljø og politiets særlige forhold. ■

FIK DU LÆST

Et presset engelsk politi er flere dage om at reagere på nødopkald

Siden 2010 er engelsk politi blevet beskåret med en femtedel, og det har sat den faldende styrke under stort pres.

Konsekvensen er blandt andet, at politiet i flere tilfælde har været dage om at reagere på nødopkald fra borgere. West Midlands, Greater Manchester og South Yorkshire er de kredse, som har den dårligste statistik i forhold til besvarelse af alarmopkald. I nogle tilfælde, hvor der burde være reageret reageret prompte, responderede politiet ikke i dagevis. Eksempelvis i forbindelse med opkald der drejede sig om voldelige overfald, inklusiv seksuelle krænkelser.

Den forsinkede responstid skyldes, at der ikke er nogle ledige politifolk at sende af sted.

Kilde: The Guardian

NAVNE

Jan Reckendorff er blevet konstitueret som rigsadvokat, efter at rigsadvokat Ole Hasselgaard stoppede i stillingen den 1. marts.

Jan Reckendorff er uddannet som politibetjent i 1983 og derefter som cand.jur. fra Københavns Universitet i 1990. Han har tidligere været blandt andet landsdommer i Østre Landsret og vicesstatsadvokat. Siden 2004 har han været statsadvokat, først hos Statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland og senest hos Statsadvokaten i Viborg.

Mobning og vold forhøjer risikoen for diabetes

Medarbejdere, der bliver udsat for mobning, vold eller trusler om vold på jobbet, har en øget risiko for at udvikle type 2 diabetes. Det viser et stort studie med over 45.000 mænd og kvinder fra Danmark, Sverige og Finland.

Faktisk har man en 46 procent højere risiko for at udvikle diabetes i løbet af et årti, hvis man har følt sig udsat for mobning i forhold til de, der ikke har følt sig mobbet. Samtidig viser studiet, at medarbejdere, som har oplevet at blive udsat for vold eller trusler om vold på jobbet, har en 26 procent højere risiko for at udvikle diabetes i løbet af et årti end de, der ikke har oplevet det. Resultaterne er ens for mænd og kvinder og på tværs af de tre lande.

Forskerne mener, at der er tre overordnede teoretisk sandsynlige forklaringer på, hvordan mobning, vold eller trusler om vold på arbejdspladsen kan lede til diabetes:

- Gennem negative følelser eller følelsesmæssige lidelser, for eksempel depression og angst.
- Gennem fysiologiske ændringer efter at være blevet udsat for disse stressfaktorer, for eksempel udskillelse af kortisol.
- Gennem sundhedsrelaterede adfærdsmændringer med det formål at håndtere stress – for eksempel trøstespisning.

Kilde: medarbejdsmiljo.dk

Justitsministeren: Politifolk skal have ret til et privatliv

Søren Pape Poulsen ser tilbage på halvandet år som justitsminister. Han er glad for, at politistyrken er blevet øget igen, og at der lyder mere positive toner.

- Mit mål er at sikre, at politiet har det, de skal bruge, fastslår han.

TEKST NICOLAI SCHARLING
FOTO ANDREAS HOUMANN

Søren Pape Poulsen har været justitsminister siden den 28. november 2016. En god måned før hans 45-års fødselsdag.

Efter et år i stolen fik han forhandlet et finanslovsforlig på plads, som teknisk set er et opgør med de senere års måde at drive politi på. Inden da var antallet af politifolk afhængig af økonomi og arbejdsgiverens dispositioner.

Med Finansloven af 2017 har justitsministeren og forligsflertallet igen taget et fast greb om politiet med et krav om en net-toudvidelse på 300 politifolk i perioden. Politistyrken skal således tælle 11.100 ved udgangen af forligsperioden. Det er samme antal som ved årsskiftet 2011, hvor politikerne gav slip på kravet om et fast politinormativ. Ret beset er der tale om et markant kursskifte eller en politisk indrømmelse af, at de seneste seks års håndtering af politiet er en "ommer".

Søren Pape Poulsen fulgte dermed Politiforbundet, som i årevis har advaret om, at uden fast normativ vil politistyrken være i frit fald.

På sin egen stille og jyske facon har han som justitsminister stukket fingrene stadig dybere ned i politiets maskinrum. Men uden at blive uvenner med nogen. Uden at være kontroversiel eller ryge i infight.

Det er i det hele taget en stil, han og hans konservative parti har lagt for dagen. De har holdt sig helt uden for alle rivegilder og offentlige kriser i regeringen. Til gengæld har de markeret sig i detaljen, når det handler om at få mobile politistationer på Nørrebro under bandekrigen.

Tættere på borgerne

På samme måde, og vel med endnu en "ommer", markerede justitsministeren sig i marts med udmeldingen om, at

politiet igen skulle tættere på borgerne og være synligere på gaden. Udmeldingen kom efter seks år, hvor politiet blot har skullet være mere effektive og "tough on crime".

Søren Pape Poulsen siger også, at politiet skal være effektive, og at kriminelle skal mærke konsekvenser. Men han har tilsat blødere snak om nærhed, forebyggelse, ungdomskriminelle og psykisk vold.

Det er svært at være uenig – slet ikke hvis man trækker våd gennem folkedybet. Men enkelte politiledelser synes nok, det lyder lidt som at blæse og have mel i munden, når de kigger på øjeblikkets bundlinje.

De nye signaler om tæthed og nærhed er årsag til, at fagbladet DANSK POLITI har bedt om et interview med Søren Pape Poulsen.

Han tager imod på sit kontor en eftermiddag, hvor medierne er fyldt med historier om regeringens ghettopakke. Også her har justitsministeren undgået de store sværdslag og kampe i medierne. Til trods for, at en stor del af debatten går på forslaget om, at der skal kunne straffes hårdere ved kriminalitet begået i særlige zoner.

Vi lytter og styrker politiet

Ministeren får spørgsmålet om sine udmeldinger om nærhed oven på en række år i effektiviseringernes tegn.

Er det nye boller på suppen eller at rulle tiden baglæns?

- Jeg mener, at det er vigtigt med en nærhedstankegang. Politiet skal være tæt på befolkningen. Det er en god investering. Men det betyder ikke, at jeg siger, at vi skal have åbne stationer over alt, eller rulle tiden tilbage. Vi har nogle muligheder med mobile stationer og med at sikre politifolk nok tid til, at der kan patruljeres, fortæller han.

Han er helt med på, at politikerne blander sig i politiet, men det er nu engang politikerne, som bestemmer. Så længe de lytter til politiets faglighed og ønsker først.

- Nu har vi været gennem årene med finanskrisen, nu er vi ude på den anden side. Det er derfor, vi lytter og styrker politiet ved at hæve antallet af politifolk, siger han.

Vi er nået et skridt hen ad vejen

Søren Pape Poulsen påpeger, at han jævnlige er i kontakt med politifolk og gør, hvad han kan for at holde sig opdateret om tilstandene.

For den tidligere borgmester er netop styrkelsen politiet helt afgørende. Det er ifølge ham selv en opgave, han har taget på sig som justitsminister. Politiet skal have tid til igen at løse det mere borgernære og de mange nye opgaver, eksempelvis inden for cybercrime.

- Politiet har været meget presset, og vi gør, hvad vi kan. Jeg synes, vi er nået et skridt hen ad vejen, og det glæder mig at høre tilbagemeldinger fra politifolk om, at

det lysner. Mit mål er at sikre politiet, at de har, hvad de skal bruge og lytte til politiets egne ønsker. Jeg synes, vi er kommet et godt stykke med finanslovsaftalen, siger han.

Imponeret over politiet

Justitsministeren påpeger, at det ikke betyder, at alt er eller har været skidt. Tværtimod.

- Vi har været rigtigt gode til at tale politiet ned. Vi glemmer at tale det op. Dansk politi gør det godt. Det er professionelt og løser svære opgaver. Jeg er dybt imponeret over politiet. Jeg synes, vi har et fremragende politi, som jeg gerne vil takke for et stort og flot arbejde, fastslår han.

Hen medgiver dog, at de seneste år har været svære. Ikke mindst som følge af terrortruslerne og migrantkrise i 2015.

- Jeg ved godt, at politiet har været presset. Og det skal vi hjælpe med. Det skal selvfølgelig også være sådan, at politifolk skal have et privatliv, hvor de kan regne med at holde fri. Det skal vi skabe rammerne for, siger han.

Unge er hjerteblod

Søren Pape Poulsen har i sin tid som justitsminister igen bragt ungdomskriminalitet og forebyggelse på banen.

Særligt det førstnævnte er et hjerteblod for ministeren.

- Vi skal have lukket for hannerne til banderne. Det skal ske ved en SSP-indsats, sanktioner og ved, at vi sætter ind i tide. Ville det ikke være dejligt, hvis vi kunne få stoppet det, fortæller han.

Selve forslaget – eller ungdomskriminalitetspakken – vil blive fremlagt

af ministeren inden sommerferien.

Bandekrise

Men én ting er de politiske initiativer og muligheden for at styrke politiet med ressourcer, noget andet er de pludselige kriser i samfundet, hvor blikket peger mod justitsministeren.

Sådan én oplevede han i sommeren 2017, da bandekrigen rasede først i Østjylland og siden i København med hyppige skudepisoder i gaderne.

Hvordan var det?

- Det var dybt frustrerende at se, hvordan de havde så lidt respekt for andre menneskers liv. Det vil vi ikke acceptere. Herfra handlede det om at støtte op om politiet og tilbyde dem de redskaber, de havde brug for. Jeg synes, det blev løst godt med en massiv politiindsats. Der blev lagt en jernring om banderne, der er sat 400 i fængsel, og vi har skærpet straffene, siger han. ■

”

**Dansk politi
gør det
godt. Det er
professionelt
og løser svære
opgaver.
Jeg er dybt
imponeret
over politiet.**

Dansk politi med i unikt projekt:

HVORDAN VIRKER KONFLIKTRÅD?

Cambridge University, TrygFonden, forskere ved Aarhus Universitet og syv danske politikredse skal for første gang undersøge effekterne af konfliktråd helt ned i detaljen. Det sker ved at sætte den danske model op mod en udbredt international model og gennemgå alle data, oplevelser og konsekvenser.

Projektet er det første af sin art i verden og skaber store forventninger hos såvel forskere som de danske politifolk, der arbejder med konfliktråd.

TEKST NICOLAI SCHARLING

FOTO ISTOCK

”

Grunden til, at rigtigt mange af os er søgt ind i politiet, er, at vi får muligheden for et gøre en forskel og hjælpe mennesker. Det er sådan, jeg oplever konfliktråd. Og det er det budskab, vi skal have spredt til kollegerne, så de husker at visitere sager videre til os.

Jeanett, konfliktråds koordinator,
Københavns Politi

K

onfliktråd går i blodet. Det giver mening. Det er godt politiarbejde.

Så klar lyder konklusionen hos de tre konfliktråds koordinatorer på Station Bellahøj i København.

For den ene har det ligefrem givet arbejdsglæden og troen på politiarbejdet tilbage.

De er med i et stortilet forskningsprojekt, som startede i september sidste år og kører flere år ud i fremtiden.

- Så snart man har haft konfliktråd inde på livet, bliver man bidt af det. For det virker. Det giver så stor mening samfundsmæssigt og for offer og gerningsperson. Jeg ved, at mange politifolk måske opfatter det som lidt langhåret, når politiets arbejde ofte er defineret som "find gerningsmanden og få ham straffet". Men konfliktråd er bare et stærkt værktøj, som forebygger og hjælper folk videre, fortæller politiassistenten Inez.

Hun og de øvrige er enige om, at konfliktrådet giver en god eftersmag, som fuldender politiarbejdet og løser situationer, der ellers ville kræve politiets indsats igen og igen.

- Det handler ikke om straf. For gerningspersonen får alligevel sin straf. Det er ikke som udgangspunkt strafnedsettende, eller noget man kan benytte for at slippe billigere. Men det handler om, at gerningspersonen også tager ansvar for sine handlinger, og at offeret kommer videre, fortsætter Jeanett, også politiassistent og konfliktråds koordinator.

Hun oplevede selv, hvordan arbejdet med konfliktråd gav hende lysten tilbage til politiarbejde, efter at hun en periode havde overvejet helt at søge væk fra politiet.

- Grunden til, at rigtigt mange af os er søgt ind i politiet, er, at vi får muligheden for et gøre en forskel og hjælpe mennesker. Det er sådan, jeg oplever konfliktråd. Og det er det budskab, vi skal have spredt til kollegerne, så de husker at visitere sager videre til os. Brug os, husk os, for det er godt politiarbejde, siger Jeanett.

Hun, og kollegerne Inez og Jonas, er ikke i tvivl om, at samfundet sparer mange sygdomsmeldinger, kriser, menneskelige sammenbrud og gentagen kriminalitet ved at tilbyde konfliktråd. De ser også en lige linje mellem det, de selv har oplevet i patruljebilerne, og tilbuddet om konfliktråd.

De har bare ikke nogen evidens at læne sig op ad, for det er aldrig undersøgt grundigt.

Men det bliver det nu – med udgangspunkt i Danmark.

Syv kredse er med

Så vidt tæller den sparsomme evaluering af konfliktråd i Danmark en rapport fra Justitsministeriet, som i 2016 fastslog, at på baggrund af foreliggende data kunne man ikke "påvise", at gerningspersoner, der har deltaget i konfliktråd, efterfølgende begår mindre kriminalitet.

Der har med andre ord ingen effekt på det, der på forskersprog hedder recidiv.

Undersøgelser fra udlandet viser modsat, at den interna-

FÆRDELSUHELD

En bilist rammer under et sving en kvinde, som krydser vejen i et fodgængerfelt. Hun falder ned på siden og får skader på hofte og ryg. Politiet kommer til stedet, og kort tid efter bliver kvinden kørt med ambulance til hospitalet. Bilisten afhøres på stedet og får herefter lov til at køre videre.

Patruljen sender sagen til konfliktrådet, og ved første kontakt til bilisten fortæller han, hvor psykisk påvirket han er af sagen. Han har udviklet angst for at køre bil, han føler skyld og skam og kan ikke sove. Han er dybt bekymret for kvinden og er enormt ked af det. Han vil meget gerne deltage i konfliktråd, således at han kan sige undskyld til kvinden og høre, hvordan hans påkørsel har påvirket hendes liv.

Kvinden bliver efterfølgende kontaktet. Hun er meget vred på bilisten og vil under ingen omstændigheder mødes med ham. Hun fortæller dog, at hun fysisk og psykisk har det fint efter påkørslen, men at hun bare vil videre i sit liv. Konfliktrådskoordinatoren får tilladelse fra kvinden til at fortælle bilisten om hendes helbredsmæssige tilstand. Det ændrer bilistens tilværelse. Han bliver så lettet og rørt, at han begynder at græde i telefonen. Efter lidt tid følger konfliktrådet op på bilisten, og han føler, at han har fået livet tilbage. Han kan nu sove igen er så glad for, at han har tilbudt kvinden at mødes i konfliktråd, men accepterer fuldt ud, at hun ikke ønsker at møde ham.

Der bliver således ikke sat et konfliktrådsmøde op i denne omgang, men begge parter fik luft for deres tanker, vrede, frustrationer, skyld og skam og vished om den andens fysiske og psykiske tilstand. Det behøver altså ikke at skulle munde ud i et konfliktrådsmøde, for at være en succes.

”

Så snart man har haft konfliktråd inde på livet, bliver man bidt af det. For det virker. Det giver så stor mening samfundsmæssigt og for offer og gerningsperson.

Inez, konfliktråds koordinator,
Københavns Politi

tionale model har en positiv residiv effekt. Med det nye, store projekt i Danmark vil forskerne derfor også undersøge, om den internationale model har bedre effekter end den nuværende konfliktrådsmodel i en dansk kontekst.

Forskningsprojektet blev skudt i gang i september 2017 og involverer syv politikredse. Det drejer sig om kredsene: Nordsjælland, Nordjylland, København, Østjylland, Sydøstjylland, Fyn, Sydsjælland og Lolland-Falster.

Selve dataindsamlingen starter dette forår. De første to år går med dataindsamling, og de næste to-tre med at behandle oplysninger samt skrive artikler og rapporter på baggrund af resultaterne.

Forskere indsamler data fra alle dele af processen. De sidder med under konfliktrådsmøderne, de følger processen i kredsene, og de følger op på de personer, som har været involveret i konfliktrådene. Eksempelvis ser de på, hvordan ofrenes sygefravær har været efterfølgende, hvilken effekt møderne har i forhold til ny kriminalitet – og meget mere.

Alle data vil over de kommende år give et grundigt indblik i effekterne, værdien og eventuelt fordelene ved konfliktråd.

Flest mulige konfliktråd

På Aarhus Universitet sidder projektlederne Christian B. N. Gade og Sarah van Mastrigt og samler trådene.

Der tale om et såkaldt randomiseret forsøg, hvor forskerne skal sammenligne data fra to typer af konfliktråd. Et forsøg som støttes af TrykFonden og Rigspolitiet.

EKSEMPEL PÅ SAG VISITERET TIL KONFLIKTRÅD

VOLD

En mand skal i et fitnesscenter for at træne, men bliver afvist af en receptionist. Hun forklarer ham, at han skylder fitnesscentret penge, og at der er en inkassosag i gang. Manden vil gerne betale pengene med det samme, så han kan komme ind at træne og få inkassosagen ud af verden.

Receptionisten forklarer, at det ikke kan lade sig gøre, da han skal betale sin gæld via inkassofirmaet, hvorefter han igen er velkommen i centret. Manden føler sig meget dårligt behandlet og synes, at receptionisten var nedladende og uden forståelse. I frustration tager han et hårdt plastikskilt fra receptionsbordet og kaster det efter receptionisten. Han rammer hende lige i hovedet. Det var egentlig ikke hans mening at ramme, forklarer han senere.

Receptionisten flækker en læbe og begynder at bløde, men får ingen alvorligere skader. Hun bliver dog virkeligt chokeret og sygemeldes med det samme som følge af de psykiske mén efter episoden. Da sagen nogle uger efter ender hos konfliktrådet er hun stadig sygemeldt og tør ikke færdes på Frederiksberg, da hun får det dårligt, hvis hun nærmer sig fitnesscentret. Hun går til psykolog og er overbevist om, at gerningsmanden vil komme efter hende, selvom de ikke kender hinanden. Rent logisk ved hun godt, at han nok ikke gør det, og at det hele var tilfældigt, men hun kan ikke slippe tanken. Samtidig har hun hørt fra nogle i fitnesscentret, at gerningsmanden tidligere har været i fængsel, hvilket gør hende endnu mere bange.

Et konfliktråd bliver holdt mellem gerningsmand og forurettede samt forurettedes psykolog. Mødet går rigtigt godt. Gerningsmanden får sagt oprigtigt undskyld og er ked af situationen. Receptionisten er meget nervøs for at deltage, men vil samtidig meget gerne. Hun er meget påvirket under mødet, men giver udtryk for, at hun har været utrolig glad for at deltage og møde gerningsmanden. Hun tænker, at det kan hjælpe hende af med en del af hendes angst.

På den ene side det, man kan kalde den danske model, Den er i virkeligheden inspireret af Norge, og har i forskellige varianter været en del af politikredsenes indsats siden 2010.

På den anden side er der den internationale model, som blandt andet benyttes i USA, England og Australien, og har navnet Restorative Justice Conferencing. På dansk kaldet konferencemodellen.

- Håbet er, at vi får gennemført måske helt op til 200 af hver type konfliktråd, så vi har det størst mulige sammenligningsgrundlag. Men Jo flere, desto bedre, fortæller Christian Gade.

Han er lektor på Afdeling for Antropologi og koordinator for Aarhus Universitets kandidatuddannelse i Human Security. Han har specialiseret sig i at mægle i konflikter med erfaringer fra blandt andet Uganda og Sydafrika og er gennem en række år også blevet brugt af Rigspolitiet. Han arbejder selv som konfliktrådsrådgiver i Østjylland.

Cambridge med

- Det er første gang i historien, at vi går ind og sammenligner effekter og praksis på den her måde, siger Sarah van Mastrigt.

Hun er lektor og ph.d. i kriminologi og tilknyttet Psykologisk Institut og TrykFondens Børneforskningscenter

på Aarhus Universitet.

Canadiskfødt Sarah van Mastrigt har blandt andet forsket i Cambridge, og netop Cambridge Universitet er en del af projektet.

Det er her, nogle af verdens førende forskere inden for kriminologi sidder, og det danske forskningsprojekt har vakt stor interesse.

Det er herfra, at professorerne Heather Strang og Lawrence

Sherman har hjulpet med at designe projektet og undervise danske mæglere og koordinatore i konferencemodellen.

Offer og gerningsperson mødes

De to modeller - det danske konfliktråd og konference-modellen - adskiller sig blandt andet ved mængden af involverede personer.

I Danmark har det generelt været sådan, at gerningsperson og offer mødes omkring et bord sammen med en konfliktmægler. Det er frivilligt, og har som sådan sjældent indflydelse på strafudmåling eller sagen. En dommer kan dog inddrage det faktum, at personen har medvirket i konfliktråd i sin vurdering. Men det er ikke hovedformålet. Konfliktråd handler derimod om forståelse. Om at hver part får forklaret sin oplevelse over for

”

Det er første gang i historien, at vi går ind og sammenligner effekter og praksis på den her måde.

Sarah van Mastrigt, lektor og ph.d. i kriminologi, Aarhus Universitet

den anden. Parterne kan begge medbringe bisiddere eller støttepersoner.

Det handler i høj grad om, at offeret skal kunne komme videre. Få aflivet myter eller se gerningspersonen i øjnene. Det er i princippet rettet mod fortiden og selve gerningen. Altså bagudrettet. Konflikttråd kan bruges i alle typer sager: Fra vold i hjemmet, til nabokonflikter, færdselsuheld, vold, røveri eller voldtægt. Det er konflikttrådskoordinatoren, som visiterer sagerne og har kontakt til parterne op til konflikttrådet.

Generelt er tilfredsheden efterfølgende stor for de medvirkende.

Typisk afholdes der kun ét konflikttråd.

- Det kan tage alt fra 20 minutter til flere timer, fortæller Christian Gade ud fra egne erfaringer.

Familien er med

Konferencemodellen forsøger at inddrage flest mulige i selve konflikttrådet. I princippet alle, som er påvirket af gerningen. Det vil sige familie, venner og andre, der er påvirket af det, der er sket.

Gennemsnitligt betyder det, at otte ekstra personer sidder med omkring bordet, og erfaringer fra udlandet viser ligeså, at et conference-konflikttråd i gennemsnit tager to timer.

Her placeres deltagerne i en cirkel, og fordi familie eller nærmeste er med, betyder det, at modellen virker mere fremadrettet. Møderne er forpligtende, fordi gerningspersonen også skal stå til ansvar for og forklare sig over for sit eget netværk.

Efter lodtrækning

Lige siden sidste år er konfliktkoordinatore, mæglere og

EKSEMPEL PÅ SAG VISITERET TIL KONFLIKTRÅD

RØVERI AF BANK

En ung mand, som aldrig tidligere har lavet noget kriminelt, beslutter meget spontant at røve en bank. Han går ned i den nærmeste bank medbringende en stor køkkenkniv og siger, at det er et røveri. En ældre bankdame, som tidligere har været udsat for flere røverier, råber til ham, hvad han bilder sig ind, og at han skal stoppe. Kvinden fornemmer nemlig, at den unge mand ikke virker farlig.

Manden opgiver da også røveriet og venter i banken, indtil politiet kommer og anholder ham.

Han bliver varetægtsfængslet i sagen med det samme og erkender hele forløbet. Han bliver tilbudt at deltage i konflikttråd, og det vil han utroligt gerne, fordi han er så ked af det, han har gjort.

Konflikttrådet bliver holdt i et besøgslokale i fængslet mellem bankdamen og gerningsmanden. Kvinden har taget sin chef med som støtte, men vælger at chefen ikke skal med ind til selve konflikttrådet. Han venter derfor i et tilstødende lokale. Kvinden giver efterfølgende udtryk for, at hun var virkelig glad for at møde gerningsmanden og konfrontere ham med det, han havde gjort. Hun forklarer endvidere, at hun også har haft behov for konflikttråd i de tidligere røverisager, hun har været udsat for, men har ikke fået det tilbudt. Hun er derfor ekstra glad for, at det lykkedes med konflikttrådet denne gang.

Gerningsmanden er glad for at kunne hjælpe bankdamen, hvilket er hans primære motivation for at deltage. Han er dog også glad for selve mødet og for, at han fik sagt undskyld. Han vil gøre alt, hvad han kan for at gøre det godt igen efter røveriet og er parat til at stille op til flere møder eller lignende, hvis det kan hjælpe.

Projektledere Christian B. N. Gade og Sarah van Mastrigt fra Aarhus Universitet samler de forskningsmæssige tråde.

KONFLIKTRÅD I TAL

Fra lovens ikrafttrædelse pr. 1. januar 2010 til og med 2017 er der på landsplan gennemført 4.744 sager med konfliktråd. Det har hovedsageligt været røver-, volds- og indbrudssager – men flest voldssager.

Sidste år, i 2017, blev der gennemført 533 konfliktråd, og i 2016 var antallet 560.

andre involverede blevet inddraget i at designe forsøget, og omkring halvdelen af mæglere i de deltagende kredse er blevet uddannet i den nye konferencemodel. Sagerne visiteres randomiseret efter lodtrækning af to forskere, en i Østdanmark og en i Vestdanmark. Altså vil det være tilfældigt, hvorvidt en given sag bliver kørt efter den ene eller den anden model. Dertil kommer, at forskere med jævnlig base på politistationerne følger arbejdet og konfliktrådene tæt.

Alt bliver således samlet ind og noteret, så datagrundlaget bliver størst muligt.

Sindssygt spændende

Det er TrykFonden, som finansierer undersøgelsen, der er forankret i Rigspolitiet.

Her kalder Henning Maigaard projektet for "sindssygt spændende og enestående".

Han er sekretariatsleder i Konfliktråds- og Offerrådgivningssekretariat i Rigspoliets Nationale Forebyggelse-scenter og har arbejdet med konfliktråd siden, det kørte som et forsøg i tre kredse før politireformen. Henning Maigaard har også været med til at implementere modellen i alle politikredse i 2010.

- Vi modtog en henvendelse fra Aarhus Universitet og kunne straks se det spændende i projektet. Vi fik heldigvis lov til at deltage af Justitsministeriet, og nu står vi med et projekt, som "guruer" på området fra Cambridge kalder det første af sin slags i verden, fortæller Henning Maigaard.

Han medgiver, at det kommer til at ligge nogle år ud i fremtiden, før man får endegyldigt svar på, hvordan og hvornår konfliktråd virker bedst, samt hvilke effekter det har.

- Men jeg forventer, at det har effekter. Vi har gennemført over 4.700 konfliktråd i landets politikredse siden 2010, og vi har kun modtaget to klager. Det siger også en del, fastslår Henning Maigaard. ■

FAKTA OM KONFLIKTRÅD

Konfliktråd er et møde mellem den forurettede og gerningspersonen. Det er frivilligt for begge at deltage i mødet, som finder sted med en uvildig tredjeperson (en mægler) som mødeleder. Konfliktråd træder ikke i stedet for straf, men er et supplement til straf.

Konfliktråd er et landsdækkende tilbud, og ordningen administreres af politiet.

Hvilke sager kan behandles i et konfliktråd?

I princippet kan alle typer straffesager behandles i et konfliktråd, men også sager om tilhold, opholdsforbud og bortvisning kan bringes op i et konfliktråd, hvis begge parter ønsker det.

Gerningspersonen skal i det væsentlige have tilstået. Personer under 18 år skal have samtykke fra deres forældre.

Hvordan henvises til konfliktråd?

Politiet foretager en gennemgang af egnede sager til konfliktråd. I de sager, der findes egnede, bliver parterne spurgt, om de ønsker at deltage i konfliktråd. Er svaret ja, kontakter en mægler dem og aftaler et møde.

Andre kan også foreslå, at der afholdes konfliktråd, for eksempel de involverede selv, forældre, socialforvaltningen, skolen eller andre.

Hvordan foregår et konfliktråd?

Når både gerningsperson og forurettede har indvilget i at møde hinanden, aftaler mægleren tid og sted for mødet. Det afholdes et neutralt sted, for eksempel på et bibliotek, i et beboerhus eller i et andet egnet lokale. Mægleren vil som mødeleder sikre, at begge parter kommer til orde og får talt om, hvad der er sket, og hvordan de kan forholde sig i fremtiden. Der kan indgås aftaler mellem parterne, men samtalen kan også være nok i sig selv.

Hvad er mæglernes rolle?

Mæglernes rolle er at hjælpe den forurettede og gerningspersonen igennem samtalen.

Mæglerne er uddannet til opgaven og skal ikke tage stilling til skyld eller tage parti i sagen.

Mægleren er neutral og leder mødet så begge parter kommer til orde.

Mægleren ser ikke politiets rapporter, og kender derfor kun sagen fra parterne selv. Hvis de involverede indgår en aftale, skriver mægleren den ned.

Hvad sker der bagefter?

Mægleren orienterer politiet om, at der har været gennemført mægling i konfliktråd. Hvad der er blevet sagt kommer ikke videre – mægleren har tavshedspligt.

Hvis der er lavet en aftale, kan politiet få en kopi, hvis begge parter ønsker det.

Læs mere på www.konfliktraad.dk

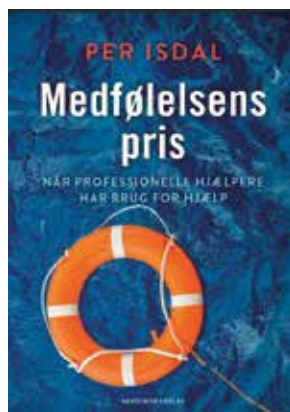
Prisen for at være professionel hjælper

Alle, der har dedikeret deres arbejdsliv til at hjælpe mennesker i svære situationer, ved, at det er et givende arbejde, men at det også kan være slidsomt, når man dagligt møder smerte, angst og lidelse.

"Medfølelsens pris – når professionelle har brug for hjælp" er skrevet af autoriseret psykolog og psykoterapeut Per Isdal. Han tager udgangspunkt i sin egen historie om, hvordan han blev forandret af det arbejde, han elsker. Han giver et indblik i, hvordan den professionelle hjælper påvirkes, og han præsenterer konkrete strategier for, hvordan man forebygger og bearbejder de belastninger, arbejdet indebærer.

**Medfølelsens pris
– når professionelle har
brug for hjælp**

*Skrevet af Per Isdal
Forlag: Akademisk Forlag*

Panseren og den prostituerede debatterer købesex

Erik Hauervig er tidligere panser. Marlene Simoni er tidligere prostitueret. Begge har arbejdet over 35 år i en branche, der ikke kan undlade at efterlade ar på krop og sjæl, uanset om man er lovens lange arm eller servicerer mænd på jagt efter sex.

I bogen "Panseren & tøsen" fortæller de deres personlige historier. Formålet er at sætte købesex på dagsordenen i den offentlige debat.

Hauervig og Simoni er ikke enige om, hvad der er vigtigst: Et forbud mod købesex eller en styrket og forebyggende indsats over for den enkelte prostituerede. Men de er enige om, at der skal gøres noget.

Panseren & Tøsen

*Skrevet af Erik Hauervig
og Marlene Simoni
Forlag: Skriveforlaget*

Anklageren bag retshistoriske afgørelser

Som anklager gennem næsten 45 år har Anne Birgitte Stürup især interesseret sig for drabssager, voldtægter og misbrug af børn. Flere af de sager, hun har ført, har resulteret i retshistoriske afgørelser. I sin bog fortæller hun om sit arbejde for anklagemyndigheden – og ikke mindst for de uskyldige og ofte helt tilfældige ofre.

Blandt de sager, hun har ført, er det dødelige overfald på avisbuddet på Amager, drabet på den italienske turist i København, sagen mod den hiv-smittede karatetræner, serieforbryderen fra de københavnske parker samt Amagermanden. Et af hans ofre fortæller for første gang, hvordan det var at vidne i retten og stå ansigt til ansigt med gerningsmanden.

Og så hører vi en kendt forsvarsadvokat fortælle, hvorfor han snørede støvlerne ekstra stramt, når han skulle møde Anne Birgitte Stürup i retten.

På ofrenes side
- En anklager fortæller

*Skrevet af Anne Birgitte Stürup
med Morten Bruun og Thomas Bjerg
Forlag: Lindhardt og Ringhof*

Tidligere minister fortæller om sin tid i politiet

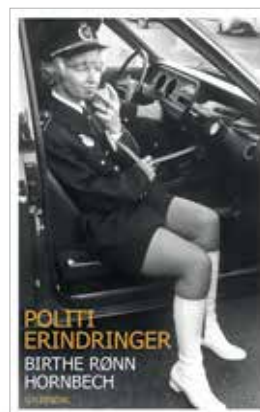
37 år i politi- og anklagemyndigheden har givet den tidligere minister, Birthe Rønn Hornbech, inspiration til at skrive sin seneste bog "Politierindringer".

Forfatteren, der var danmarkshistoriens første kvinde i politiuniform, fortæller om sit arbejde på gerningssteder i drabssager og som anklager i sager om drab, vold, voldtægt, bedrageri og pædofili.

"For mig blev mødet med de mange menneskeskæbner en del af min egen skæbne. Ofrene og de kriminelle, politifolkene, deres vilkår og dagligdag blev ikke blot en del af mit liv dengang, men har givet mit liv retning og præget min måde at tænke på", beskriver Birthe Rønn Hornbech i bogens forord.

Politierindringer

*Af Birthe Rønn Hornbech
Forlag: Gyldendal*

ET OPGØR MED DET **STØVEDE** IMAGE

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Gråsprængte hårmanker, næserne begravet i regnskaber eller årsrapporter og sager, der er adskillige år undervejs, inden de når en domstol. Sådan er den generelle forestilling hos mange om, hvordan det er at arbejde i SØIK – bedre kendt som Bagmandspolitiet. Sandheden er en anden, hvis man spørger to nyankomne politifolk – og ledelsen. – SØIK er faktisk lidt af et skjult paradis for politifolk, lyder det fra 34-årige Cathrin Zimakoff.

S

eks stillinger som efterforsker er i disse dage slået op i SØIK. Øverste ledelse håber på et bredt og godt ansøgerfelt. Men nogle gange kan det være lidt op ad bakke at rekruttere nye politikolleger til SØIK. Måske fordi arbejdet med økonomisk og international kriminalitet, i den komplicerede ende af skalaen, kan virke både tørt, omstændeligt og sikkert også lidt som en klub for særligt

udvalgte. Der er det på sin vis også – altså for særligt udvalgte. Men det er ikke ensbetydende med, at man kun kan kvalificere sig til en stilling, hvis man har en stor forkærlighed og forståelse for komplicerede regnskaber.

- Først og fremmest skal man være god til at efterforske. Det er da en fordel, hvis man kan knække et regnskab eller kommer fra en OC-afdeling (organiseret kriminalitet), hvor man er vant til at sidde med fremadrettet efterforskning, men vi ser også meget på viljen og motivationen hos den enkelte. De andre kompetencer kan i højere grad læres gennem vores interne uddannelsesprogram, som vi prioriterer meget højt, fortæller politiinspektør Thomas Anderskov, der tiltrådte stillingen for to år siden.

Tværfagligt samarbejde giver pote

Fra sit hjørnekontor i Kampmannsgade i København har Thomas Anderskov et godt overblik over en driftig og moderne hovedstad iblandet en god portion kultur og historie. En konstellation, der måske også kunne passe på SØIK anno 2018. De seneste år har man i hvert fald været gennem en større reorganisering og er nu næsten i hus med en 2.0 udgave af organisationen.

Den betyder blandt andet et langt tættere samarbejde og sparring med andre faggrupper, som i stigende grad er rykket ind i kontorerne. Det drejer sig om jurister, økonomer,

analytikere og – seneste skud på stammen – en daytrader, som er en ekspert inden for handel med værdipapirer. Den bredere vifte af kompetencer er kommet til i en erkendelse af, at politifolk hverken kan eller skal være eksperter i alt.

Men SØIK tæller også en række meget erfarne og dygtige efterforskere, som Thomas Anderskov betegner som helt uundværlige og afgørende for opgaveløsningen i SØIK og for sidemandsoplæringen af nye medarbejdere.

- Jeg håber, at vi kan få gjort op med vores lidt støvede image. Vi er med reorganiseringen blevet en mere moderne organisation. Eksempelvis arbejder vi på en anderledes måde end i kredsene, når vi starter en sag op. Fra dag ét spiller de forskellige kompetencer ind med faglige input. Det sikrer en højere kvalitet i sagsbehandlingen, som tillige er blevet hurtigere, fordi sagerne ikke skal cirkulere frem og tilbage mellem de forskellige faggrupper, forklarer Thomas Anderskov.

Desuden er der kommet en langt højere grad af tidsstyring på sagerne.

Kampen om de dygtige kræfter

Politiinspektøren medgiver, at reorganiseringen også har været en hård proces. Ikke alle klapper i hænderne over en øget sagsstyring fra ledelsens side, og til tider kan der opstå gnidninger mellem de forskellige faggrupper. For eksempel er der stor forskel på en politi- og en AC-løn, selvom kollegerne udgør et ligeværdigt team.

- Jeg kan godt forstå utilfredsheden, men hvis vi vil rekruttere de dygtige kræfter, vi har behov for uden for politiets rækker, må vi betale markedsprisen. Ellers vælger de bare et job i det private, siger Thomas Anderskov.

Inden for politirækkerne mærker ledelsen også, at det private erhvervslivs attraktive lønninger får nogle af de dygtige efterforskere til at søge uden for nummer. Eksempelvis rekrutterer banksektoren medarbejdere fra SØIK.

- Jeg er altid ærgerlig over at miste dygtige medarbejdere. Omvendt er jeg glad for at vide, at vores folk er godt uddannede og attraktive til stillinger på det private arbejdsmarked, siger politiinspektøren.

En genvej til de tunge sager

Hvad der måske mangler på politilønnen, kan der i stedet høstes på karriere- og efteruddannelsesmulighederne i SØIK. 34-årige Cathrin Zimakoff har blot seks års erfaring i politiet. Alligevel har hun siden marts 2017 arbejdet som efterforsker i SØIK's afdeling for bedrageri og mandat-

svig. Med sig i rygsækken har hun nemlig en økonomisk uddannelse samt joberfaring inden for revision og controlling.

- For mig har SØIK været muligheden for hurtigere at komme til at lave det, jeg gerne vil i politiet – nemlig at beskæftige mig med sager af stor samfundsmæssig værdi. Var jeg blevet i en kreds, skulle jeg først arbejde mig op gennem en masse ”stangsager” i en efterforskningsafdeling, inden jeg ville få lov til at sidde med så store og komplicerede sager, som jeg gør i dag. Herinde kan jeg anvende mine tidligere tillærte kompetencer uden for politiet sammen med mine politifaglige færdigheder. Det får alle parter noget godt ud af, ræsonnerer hun.

Cathrin Zimakoff sidder typisk kun med en til to sager ad gangen. Det er, hvad hun kan overskue, når hun skal gå i dybden med mistænkelige selskabskonstruktioner eller pengetransaktioner – og ofte i international kontekst.

- Det er en ny måde for mig at efterforske på, fordi kompleksiteten er højere, og sagerne tager derfor længere tid. Det kan for eksempel tage op til tre måneder at forberede en afhøring og finde en tid med forsvareren, og det skal man da lige vænne sig til, forklarer Cathrin Zimakoff.

Et skjult paradis

Til gengæld nyder hun at arbejde et sted, hvor man sparer rigtigt meget med andre kompetencer, og hvor resourcerne er skærmede. Sidstnævnte betyder, at såfremt man har et ønske om efteruddannelse, er ledelsen meget lydhør, så længe det er relevant for ens arbejdsfunktion.

- SØIK er faktisk lidt af et skjult paradis for politifolk, der ønsker høj kompleksitet og udfordring i sagerne samt mulighed for at udvikle nye kompetencer. Jeg kender en kollega i en kreds, der har ventet syv år på at komme på et afhøringskursus. Jeg kom på kurset efter et ni måneders ansættelse. Men mange har en opfattelse af, at vi er en tung og støvet arbejdsplads. Tværtimod, vil jeg sige. Der er ikke så mange ”blå blink”, men vi foretager en masse spændende efterforskningsskridt. Vi har desuden en flad ledelsesstruktur og kommer hinanden ved socialt via fredagsbar, løbeklub og personalefester, siger Cathrin Zimakoff.

Ung leder af ældre specialister

For 37-årige Kirstine Mathiesen er SØIK blevet første skridt på ledervejen. Hun er i førlederforløb og fungerer som politikommissær for to faggrupper. Den ene beskæftiger sig med internationale straffesager som folke- og forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser,

”

For mig har SØIK været muligheden for hurtigere at komme til at lave det, jeg gerne vil i politiet – nemlig at beskæftige mig med sager af stor samfundsmæssig værdi. Var jeg blevet i en kreds, skulle jeg først arbejde mig op gennem en masse ”stangsager” i en efterforskningsafdeling, inden jeg ville få lov til at sidde med så store og komplicerede sager, som jeg gør i dag.

Cathrin Zimakoff, efterforsker i SØIK

men også med international korruption, bestikkelse og EU-svig. Den anden faggruppe behandler konkurrencelovs overtrædelser – eksempelvis karteldannelser.

- Det var med en vis ærefrygt, at jeg takkede ja til stillingen. Afdelingen sidder med virkelig store, komplekse og samfundsvigtige sager, og jeg skal være leder for specialister. Heldigvis er samarbejdet utroligt godt, vi er tætte på hinanden, og der er altid nogle af de mere erfarne, som jeg kan spørge eller sparre med. Efter et lille år i stillingen føler jeg, at jeg efterhånden har fået opbygget mere viden og dermed har fået noget ”at stå på”, smiler Kirstine Mathiesen, der har en baggrund i Københavns Politi som efterforsker inden for organiseret kriminalitet.

Mange ligheder

Arbejdet i SØIK tæller både ligheder og forskelle i forhold Kirstine Mathiesens tidligere efterforskningsjob.

En af lighederne er, at motivet i forhold til at involvere sig i organiseret kriminalitet og økonomisk kriminalitet mange gange er det samme – nemlig penge. Til gengæld er det den omvendte efterforskningsverden, når SØIK står med en mistænkt krigsforbryder, der opholder sig i Danmark.

- Så står vi med en mulig gerningsmand til noget, der har fundet sted i udlandet – nogle gange i et konfliktområde. Vi skal således ud at finde et offer og et gerningssted i et andet land, forklarer Kirstine Mathiesen.

Lighederne, mellem at være efterforsker i en kreds og i SØIK, er dog i overtal.

- Grundlæggende drejer det sig om at have gode afhørings- og ringeteknikker, gode menneskekundskaber og i høj grad en evne til at sætte sig ind i komplekse sager og lovgivning, siger Kirstine Mathiesen. ■

OM SØIK

- Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) – i daglig tale Bagmandspolitiet – tæller omkring 60 politiårsværk, 30 juridiske og 7 specialkonsulenter (økonomer). Dertil kommer nogle analytikere samt administrativt personale.
- SØIK behandler sager af særlig økonomisk og international karakter og dækker hele landet.
- Visse kriterier skal være opfyldt, førend sagerne hører til i SØIK. De skal enten være af et betydeligt omfang, være led i organiseret kriminalitet, der skal være anvendt særegne forretningsmetoder, indgå principielle eller juridiske problemstillinger eller andre forhold, som er af særlig karakter.
- De internationale straffesager omhandler navnlig folkedrab, forbrydelser mod menneskeheten, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet af personer, der nu opholder sig i Danmark.
- SØIK beskæftiger sig også med:
 - Modtagelse og analyse af underretninger om hvidvask og finansiering af terrorisme.
 - Opsporing, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra kriminalitet.
 - Visitation af straffesager, herunder af anmeldelser om krænkelse af intellektuelle rettigheder.
 - Understøttelse af politikredse i form af omrejsende "ambassadør" (Erfaren politikommissær), undervisning, action cards og udlån af økonomer.
- Seneste medarbejdertilfredshedsundersøgelse placerede SØIK i den øvre ende af tilfredshedsskalaen, ligesom korttidssygefraværet for polititjenestemændene i SØIK er faldet fra 5,3 sygedag i gennemsnit pr. år i 2015 til 3,8 i 2017.

Kirstine Mathiesen er i førlederforløb og fungerende politikommissær for to faggrupper i SØIK. Hun er ung leder for garvede specialister, men oplever et utroligt godt samarbejde og sparring.

- Efter et lille år i stillingen føler jeg, at jeg efterhånden har fået opbygget mere viden og dermed har fået noget "at stå på", siger hun.

De seneste år har SØIK været igennem en reorganisering og er nu næsten ude på den anden side i en version 2.0, som politiinspektør Thomas Riis betegner det.

- Vi er blevet en mere moderne organisation, og jeg håber, at det kan være medvirkende til, at vi får gjort op med vores lidt støvede image, som mange har af os, siger han.

Fremskridt, faneflugt og en følelse af forskelsbehandling

3.000 kilometer væk i fugleflugtslinje ligger den nordligste politikreds i rigsfællesskabet. Her er vilkårene for at drive politi og rollen som polititjenestemand en del anderledes end i en dansk kreds.

DANSK POLITI har besøgt Grønlands Politi i en presset tid, hvor mange politifolk vælger at søge væk.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Grønlands Politi er historien om en politikreds, der dækker verdens største ø, men som huser en af verdens mindste befolkninger. I de små bysamfund kender politifolkene så godt som alle, de rykker ud til i embedsmedfør.

Det er også historien om et politijob, der indebærer mange kasketter, mange tilkald og adskillige episoder, der tærer på psyken.

Aldrig før har så mange forladt politigerningen i utide. For det er også historien om en stærk følelse af forskelsbehandling i forhold til de danske kolleger. En følelse af uretfærdighed og at føle sig mindre værd.

Heldigvis er det også fortællingen om fremskridt. Det lysner i forhold til udrustning, udstyr, uddannelse og bygningsmasse.

En udbygget basisuddannelse

Vi begynder i den grønlandske afdeling af Politiskolen. Første led i "politi-fødekæden". Skolen ligger i en ny tilbygning i forlængelse af hovedpolitistationen i Nuuk.

Da DANSK POLITI er på besøg bliver der skrevet politihistorie. Det allersidste PG3-hold nogensinde i organisationen dansk politi sidder side om side med

et hold på den nye toårige PBU (Politiets Basis Uddannelse). Eleverne bliver færdige med to måneders mellemrum, og mens PG3 afslutter en æra i politiet, er PBU netop lettet fra reden og i færd med at blive evalueret fra centralt hold for eventuelle flyvefejl.

Bacheloruddannelsen nåede aldrig til Grønlands Politi. Det var ikke muligt i forhold til lærerkræfter. Til gengæld er PBU i Grønland kommet godt fra start. Uddannelsen er med fuld løn under hele forløbet – det er nødvendigt for at kunne rekruttere tilstrækkeligt med kvalificerede kandidater. Desuden undervises der i særlige arktiske moduler som for eksempel SAR (Search And Rescue) samt i efterforskning og anklagevirksomhed. Det er der nemlig tid til, fordi grønlandske tjenestemænd har en arbejdsuge på 40 timer.

Den 1. marts var der ansøgningsfrist til et nyt hold på Politiskolen. Der kom 30 ansøgere til 15 pladser. Håbet er at kunne fylde sæderne med kvalificerede mænd/kvinder, som kan påbegynde uddannelsen den 1. august. Erfaringen er dog, at det kan blive svært, og at flere falder fra undervejs. Realistisk set gennemfører syv-otte stykker.

Mange søger ud af politiet

De 13 elever, der p.t. er fordelt på PG3 og PBU, er færdiguddannede henholdsvis den 1. juli og den 1. september. De er svært savnet ude på stationerne, fordi Grønlands Politi i disse år oplever, at medarbejderne nærmest flygter væk. 22 søgte orlov i 2017, vel at mærke ud af en samlet styrke på 125.

Ifølge Grønlands Politiforening skyldes det blandt andet en utilfredshed med løn- og arbejdsvilkårene. Grønlandske politifolk har ikke samme overenskomst eller arbejdstidsaftale som de danske. Det har de været utilfredse med i mange år, fordi de føler sig forskelsbehandlet, og at de ikke er lige så meget værd som deres danske kolleger, selvom de udfører samme opgaver og har samme arbejdsgiver. (Se artikel på side 62).

Når utilfredsheden vokser sig for stor, er det desuden ret nemt at få et andet arbejde, da polititjenestemænd er eftertragtet arbejdskraft i Grønland: De har en velrenommeret uddannelse, de er punktlig, pligtopfyldende og handlekraftige. Såvel Selvstyret som kommunerne står på spring efter at ansætte dem, og her kan de tidligere politifolk opnå samme løn som i politiet – eller højere – men nu for et 8-16-job uden weekendarbejde eller tilkald. Det er også set, at der venter direktørposter i det private erhvervsliv til politifolk, der søger uden for nummer.

Alle kender alle

Andre politifolk vælger at stoppe deres politikarriere på en mere trist baggrund. Enten fordi de er bukket under af stress – eller er tæt på.

Især ude på de små tjenestesteder i Grønland, med en eller tommandsbetjente politistationer, kan det være svært at lægge sagerne fra sig igen. Blandt andet fordi politifolkene kender 90 procent af "klientellet".

Det grønlandske samfund er desuden plaget af mange

OM GRØNLAND:

- Grønland (Kalaallit Nunaat) er verdens største ø. Arealet er 2.175.600 km². 80 procent er dækket af indlandsis. Fra nord til syd er Grønland 2.670 km. Fra øst til vest 1.050 km.
- Grønland har en af verdens mindste befolkninger med sine cirka 55.800 indbyggere. De fleste er født i Grønland. Der bor cirka 11 procent tilflyttere fra Danmark og det øvrige udland.
- Næsten hele Grønlands befolkning bor langs kysterne i Sydgrønland og Vestgrønland. Kun omkring 10 procent bor i Østgrønland og Nordgrønland.
- Grønland er opdelt i fem kommuner (Fire kommuner før 2018).
- De fire største byer er: Hovedstaden Nuuk (knap 18.000 indbyggere), Sisimiut, Ilulissat og Qaqortoq.
- Grønland har haft hjemmestyre siden 21. juni 1979. Den 21. juni 2009 blev det udvidet til selvstyre.
- Grønlands Selvstyre består af Landstinget, der er et folkevalgt parlament på 31 medlemmer. Landstinget vælger Landsstyret, som svarer til en regering. Landsstyret består af cirka syv landsstyremedlemmer, hvilket svarer til ministre. Der vælges desuden to medlemmer til det danske folketing.

Svend Foldager tiltrådte stillingen som chefpolitiinspektør i Grønlands Politi den 1. februar. Mange vilkår i forhold til at drive politi er anderledes end i en dansk kreds, kan han konstatere.

sociale problemer, ofte foranlediget af alkohol- og stofmisbrug. Ifølge Grønlands Politi har hver tredje grønlandsk pige og hver fjerde grønlandske dreng været udsat for seksuelt misbrug. I forhold til befolkningsgrundlaget sker der uforholdsmæssigt mange voldtægter og drab i Grønland, og selvmordraten er også høj.

I sig selv er det barske opgaver at rykke ud til som polititjenestemand, men når det ovenikøbet er et familie-medlem, en ven eller en bekendt, man skal anholde eller fortælle, at deres barn/mand/kone/kæreste er død eller kommet til skade, så trækker det store veksler på psyken.

På de små stationer er der heller ikke nødvendigvis lige en kollega at læse af på, når behovet opstår. Bevidstheden, om at assistancen kan være langt borte, gnaver også.

- Selvom det måske kun er et husspektakel, man rykker ud til, må man altid forberede sig på det værste, når man er af sted alene, som en polititjenestemand fortæller DANSK POLITI.

Assistance fra Danmark har en bagside

Den store mangel på politifolk i Grønlands Politi tærer på overskuddet hos de tilbageblivende og deres familier. Konstante tilkald og interne assistancer, hvor man udstationeres langt væk fra familien, med dyre flyrejser som eneste forbindelsesled, frustrerer.

Der er endda rekvireret ekstra assistance fra Danmark fra årsskiftet, hvor 16 danske politifolk meldte sig under fanerne i et halvt år. Til sommer ankommer der formentlig 12 yderligere på den traditionelle sommer-assistance, så de grønlandske politifolk har mulighed for at afvikle ferie og blive aflastet.

De danske kolleger er absolut værdsatte, men det er samtidigt en lappeløsning, der ikke er problemfri. Dels er det en bekostelig affære for kredsen, da danskerne får et Grønlandstillæg på omkring 5.600 kroner om måneden. Dels mangler de lokalkendskab og taler ikke grønlandsk, ligesom kulturen er noget anderledes end den, de kommer fra. Derfor bruger de grønlandske politifolk meget krudt på at tolke for deres danske kolleger, ligesom de skal lære dem at bruge deres it-system. POLSAS er nemlig endnu ikke nået til Grønlands Politi.

Mange myndighedskasketter

Som grønlandsk polititjenestemand bærer man mange forskellige myndighedskasketter i forhold til i Danmark. Politiet er nemlig den eneste rigsmyndighed, der er til stede i de tyndt befolkede områder. Derfor fungerer de grønlandske politifolk også som anklagere i både civil- og strafferetlige sager. De agerer foged, holder køreprøver, udsteder kørekort, behandler faderskabssager med videre.

De mange kasketter, de enorme afstande, den svære fastholdelse og rekruttering, en anden overenskomst, andre arbejdstidsregler og lovgivning end i Danmark er nogle af de faktorer, der også kan være udfordrende for den øverste ledelse i Grønlands Politi.

- Der er så mange forhold, der adskiller sig fra de dan-

ske, konstaterer chefpolitiinspektør Svend Foldager, der begyndte i stillingen den 1. februar i år. Inden da var han leder af efterforskningen i Københavns Vestegns Politi.

Svært at centralisere

Den nye chefpolitiinspektør arbejder på at få skabt en mere ensartet kvalitet i politiets arbejde på tværs af organisationen. Grønlands Politi er, i lighed med danske politikredse, i færd med en reorganisering, og en af visionerne er at få afskaffet enmandsstationerne. Svend Foldager vil også arbejde for en mere ensartet sagsbehandling. Men da kredsen ikke er koblet på POLSAS endnu – det sker formentligt om et år til halvandet – kan kredsen eksempelvis ikke benytte sig af det drifts- og sagsstyringssystem, der er ved at blive implementeret i de danske kredse.

- Vi kan jo heller ikke centralisere på samme måde qua vores geografi og infrastrukturen. Der er ingen vejforbindelse mellem byerne. Derfor skal vi også være til stede i de tyndtbefolkede områder, siger Svend Foldager.

Ét sted er det dog lykkes at få centraliseret. For cirka to år siden fik Grønlands Politi en vagtcentral, der er placeret på hovedstationen i Nuuk. Det har betydet en aflastning af især kollegerne på de små kyststationer, fordi alle opkald uden for almindelig åbningstid nu visiteres via vagtcentralen. Førhen kunne kolleger på tilkald blive ringet op adskillige gange om natten af borgere. Også blot på grund af mindre sager som simpelt tyveri, der sagtens kunne vente med at blive anmeldt til dagen efter. Det sker nu ikke længere.

Nye rifler, radiosystem og stationer

Der er heldigvis også andre lyspunkter i fortællingen om Grønlands Politi.

Blandt andet er flere af politistationer planlagt til at blive renoveret, udbygget eller erstattet af en helt ny bygning. Senest kunne politiet i Qaqortoq (Julianehåb) indvie en ny station. Enkeltmandsstationen i Qaanaaq (Thule) er under renovering, og stationen i Ilulissat (Jakobshavn) er næste projekt.

Der er en bedre it-understøttelse på vej, og en forøgelse af den økonomiske ramme gør det nu muligt at indkøbe og udlevere tjenestemobiler til de grønlandske kolleger. Det er ikke selve udgiften til mobilene, der har været stopklods, men datatrafik i Grønland koster kassen.

Men det, der nok vækker mest glæde i Grønlands Politi, er, at de nu endelig har fået lovning på et nyt radiosystem, så de rent faktisk får ét, der virker. Det kommer hverken i dag, i morgen eller i 2018 – men nu kan der skimtes lys forude.

Desuden bliver de gamle US Karabin-rifler udfaset og udskiftet med de nye M10-rifler. De grønlandske kolleger kan fortælle flere skrækhistorier om, hvordan patronen i de gamle rifler har låst sig fast i kammeret i situationer, hvor de stod over for en bevæbnet borger.

- Vi har arbejdet med problematikken i 25 år nu, så man kan sige, at det er på tide, at der sker noget, konstaterer formand for Grønlands Politiforening, Jesper Fleischer. ■

OM GRØNLANDS POLITI

- Politiet i Grønland blev oprettet den 1. december 1951 med et lille antal udsendte danske overbetjente i enkelte af byerne på vestkysten. De ansatte grønlandske hjælpebetjente og kommunefogeder som hjælpere, fortrinsvis til tolkning. Politiforeningen blev oprettet 10 år senere, i 1961.
- Politikredsen er verdens største. Som rigsmyndighed er den placeret under det danske justitsministerium. Overordnet ledes kredsen af politimesteren sammen med politiets centrale administration, som holder til på hovedstationen i Nuuk, hvor også den kredsdekkende vagtcentral er placeret.
- Der er i alt 18 politistationer i Grønland, fordelt over fire regioner. (Se kort på modsatte side) Kredsen har endvidere fire politikuttere med egen besætning på i alt 16 mand. Kredsen har egen politiskole.
- I 2017 var der i kredsen: 122 polititjenestemænd, 13 politistuderende og 42 reservebetjente, 8 assistancer fra Danmark og 44 kommunefogeder.

Næsten midnatssol i Ilulissat.
Foto: Grønlands Politi

Politistationen i Nuuk.

Boligkompleks
i Nuuk.

KRIMINALITET I GRØNLAND I 2017

Personfarlig kriminalitet:

Den personfarlige kriminalitet (vold, drab og sædelighedskriminalitet) opleves fortsat af politiet som den allerstørste kriminalitetsudfordring i Grønland.

Der blev i 2017 anmeldt 854 tilfælde af vold. Det er en stigning på mere end 9 procent i forhold til 2016 – og det højeste antal anmeldelser siden begyndelsen af 1980'erne, hvor Grønlands Politi har udgivet sin statistik.

Der anmeldes i Grønland næsten fire gange flere voldsforbrydelser pr. indbygger i forhold til Danmark.

Antallet af anmeldte voldtægter har ikke ændret sig meget gennem en årrække. Anmeldelsestallet er således fortsat højt med 132 anmeldelser i 2017.

Det samme gør sig gældende for seksuelle overgreb på børn. I 2017 blev der anmeldt 69 tilfælde af kønsligt forhold til et barn under 15 år.

Berigelseskriminalitet:

Anderledes positivt ser det ud med berigelseskriminaliteten, der primært dækker over simpelt tyveri og indbrudstyveri. Her var anmeldelsestallet i 2017 historisk lavt med 1.647 anmeldelser.

Ungdomskriminalitet:

Faldet, som Grønlands Politi konsekvent har konstateret siden 2012, er fortsat – med 24 procent fra 2016 til 2017 (fra 754 til 573 anmeldelser).

Kilde: Årsstatistik 2017,
Grønlands Politi

SUSAN SAGEN

— ET GENNEMBRUD

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET
FOTO POLITIMUSEET

I DANSK

EFTERFORSKNING

Dna betragtes som en af efterforskningens væsentligste redskaber. Brugen af dna er imidlertid af ganske ny dato. Egentlige dna-databaser blev, under stor mediebevågenhed, først etableret i Storbritannien og USA i henholdsvis 1995 og 1998. I Danmark banede særligt en tragisk drabssag vejen for en central dna-database. I år er det 20 år siden, drabet fandt sted.

S

agens omdrejningspunkt var den 10-årige pige Susan Rasch-Ipsen fra Tranum Parken i Brøndby.

Den 29. maj 1998 forsvandt Susan fra sin bopæl. Om aftenen havde hun, måske sammen med en veninde, gået rundt i kvarteret og solgt lodsedler. Da

Susan ikke som forventet dukkede op ud på aftenen, kontaktede hendes familie politiet, der iværksatte en større efterforskning. Den gav imidlertid intet

resultat, og det lykkedes heller ikke at lokalisere, hvem Susan eventuelt kunne have gået sammen med.

Lig fundet i kælderrum

Den 5. juni blev Susans lig fundet i et kælderrum i Tranum Parken af beboere i ejendommen, der var begyndt at undre sig over lugten fra rummet. Teknikere fra politiet ankom for at undersøge stedet. Det pågældende hold af teknikere var opmærksomme på de sikkerhedsprocedurer, der måtte følges for at sikre brugbart dna-materiale. De gik således gennem kældertrappen i modsatte gavl i forhold til kælderrummet. Herved udelukkede eventuelle blodstænk, der måtte være afsat af politiet under deres efterforskning, så disse ikke blev en del af den nedskrabning af prøver, der skulle foretages for at udarbejde en gerningsstedsprofil.

På gulvet i kælderen blev der fundet blodstænk ud for kælderrum nr. 315, og i den anden ende blev der fundet et stænk på reposen ud for en beboers lejlighed. Imellem disse to yderpunkter fandtes fire stænk, ligesom der blev fundet sæd på liget. Susan var blevet dræbt ved kvælning. I forbindelse med de tekniske undersøgelser søgte Centralbureauet for Identifikation (CFI) efter brugbare fingeraftryk. Sådanne kunne imidlertid ikke findes.

Mistænkt beboer anholdt

I forlængelse af de fundne blodspor foran lejligheden sigtedes beboeren, Lars Lee Anborg Nielsen, i sagen. Da der var en voldsom omtale af drabet i pressen, blev det hurtigt kendt, at politiet ville søge at fastlægge en dna-profil ud fra det indsamlede biologiske materiale. Lars Lee Anborg Nielsen kontaktede derfor både advokat Unmark Larsen og TV2, idet stationen tidligere havde vist en dokumentar om emnet.

Den 9. juni blev Lars Lee interviewet af TV2 vedrørende hans modvilje mod at udlevere en eventuel dna-prøve til politiet grundet hans tidligere tilknytning til Jehovas Vidner. En time herefter blev han anholdt. Efterfølgende indhentede politiet dna-prøver fra samtlige mandlige beboere i ejendommen. Lars Lee nægtede at afgive blod.

→ Den 24. juni lykkedes det imidlertid at få brugbart materiale fra den anholdte. Prøverne sendtes til the Forensic Science Service, West Yorkshire, der konkluderede, at der var et match mellem dna-prøven fra den sigtede og det fundne dna-materiale på gerningsstedet. Hertil kom, at der fandtes blod fra Susan på de bukser, den sigtede havde på ved sin anholdelse.

Retsgenetisk diskussion

Lars Lee benægtede imidlertid fortsat at have myrdet Susan. Hans forsvarer, der nu var Morten Wagner, og som tidligere havde stået bag frikendelsen af Pedal Ove, engagerede lektor, dr.med. Erik Niebuhr, speciallæge i genetik, til at undersøge eventuelle svagheder i dna-materialet. Interessen for sagen

eksploderede i medierne. Dels på grund af den videnskabelige polemik, der var om dna, og dels fordi Susan-sagen var den første drabssag, hvor dna-materiale blev be-

nyttet som bevis i en gerningssteds- og gerningsmandsprofil.

Dutroux-sagen i Belgien

Interessen skyldtes formentlig også den såkaldte Dutroux-sag, der begyndte den 15. august 1996 med belgieren Marc Dutrouxs arrestation. Han havde kidnappet og myrdet et større antal piger. Dutroux-sagen udviklede sig markant op igennem 1997 grundet en kulegravning af det belgiske politis mangelfulde håndtering af sagen, der blandt andet medførte, at to af Dutrouxs tilfangetagne piger var sultet ihjel. Sagen mundede ud i et generelt europæisk fokus på politiets håndtering af sager, der indebar overgreb på børn. Det påvirkede også interessen for Susan-sagen.

På linje med fingeraftryk

Da det hertil lykkedes at matche gerningssteds- og gerningsmandsprofilen i Susan-sagen, og der samtidig også var

stor fokus på etableringen af dna-databasen i USA, kaldet CODIS, er der ingen tvivl om, at dna-profilering fik karakter af at være et af efterforskningens væsentligste tekniske redskaber og en nyskabelse på linje med implementeringen af fingeraftrykket. På trods af at Lars Lee Anborg Nielsen, og dennes advokat, forsøgte at så tvivl omkring dna-teknikkens sikkerhed.

Centralt dna-profilregister oprettes

Som konsekvens af Susan-sagen, Dutroux-skandalen og CODIS var der en udbredt offentlig stemning for etableringen af et centralt dna-register. Der blev derfor også etableret en dna-enhed inden for Kriminalteknisk Center i begyndelsen af 1999.

Af den endelige lov om oprettelse af et centralt dna-profilregister af den 31. maj 2000 fremgår det, at profiler af alle personer, der er tiltalt i sager, som indebærer fængselsstraf fra et år og seks måneder, samt alle personer tiltalt for besiddelse af børnepornografi, skal opbevares i registeret.

Blev fældet af dna

Lars Lee Anborg Nielsen blev idømt livstid for drabet på Susan Rasch-Ipsen på baggrund af sammenfaldet mellem gerningssteds-dna og prøverne indhentet fra Lars Lee. Et yderligere tungtvejende bevis var det blod fra Susan, der blev fundet på Lars Lees bukser, da han blev anholdt. Prøverne blev i øvrigt udsat for en supplerende dna-profilanalyse af en referenceprøve den 2. april 2001 ved Retsmedicinsk Institut under Københavns Universitet. Referenceprøven viste det samme resultat som den tidligere dna-profilanalyse. Dna-metoden havde stået sin prøve – en væsentlig kriminalteknisk milepæl var nået. ■

Lars Lee Anborgs bukser, hvorpå der blev fundet blod fra Susan. Blodet blev senere brugt som bevis i sagen.

NYT FRA POLITIFORBUNDET

”
**Selvom vi
ikke kan
strejke
og gå på
barrikaderne,
så er vi
en del af
fællesskabet
og må gøre
det, vi kan,
inden for
rammerne.**

Jimmy Topholt,
tillidsmand,
lokalpolitiet i
Nordjylland

Indhold

OK18

- 46 Hvad er op og ned?
- 48 Tre skarpe til
forbundsformanden
- 49 - Man kan ikke købe hus i
hovedstadsområdet for en
politiløn
- 50 Stormøde: Stærk signal om
sammenhold
- 52 #Vi er mere værd
- 53 På barrikaderne
- 54 På sporet af din karrierevej
- 60 Medarbejdere
- 62 Politiforbundet vil mindske
forskelle i vilkår mellem
danske og grønlandske
politifolk

Redaktion:

Stine Svarre Gaardhøj
Karina Bjørnholdt

”

Vi er klar til fortsat kamp. Politikadetter, ATK'ere, fingeraftryks-specialister og køreprøvesagkyndige er klar til at strejke, og de har alle de øvrige tjenestemænds opbakning og taknemmelighed i ryggen. Vi står sammen, og vi holder fast.

Forbundsformand Claus Oxfeldt i lederen på side 2

Forstå tallene

Lønmodtagernes krav: På statens område har lønmodtagernes udspil i forhandlingerne været 8,2 procent – altså under Økonomi- og Indenrigsministeriets vurdering af lønudviklingen på det private arbejdsmarked, hvor man forudser en udvikling på 8,6 procent over tre år. Lønmodtagernes udspil på 8,2 procent vil forhindre, at offentlige lønninger ikke løber fra de private, men samtidigt sikre en reallønsfremgang til offentligt ansatte på niveau med de privatansattes.

Arbejdsgiverne har tilbudt: Moderniseringsstyrelsen har spillet ud med en ramme på 6,7 procent til de samlede arbejdsgiverudgifter over de næste tre år, inklusive faste tillæg, en andel til lokal løndannelse, pensionsbidrag med mere.

Det vil betyde, at offentligt ansatte ikke følger lønudviklingen på det private arbejdsmarked og ikke får del i opsvinget i form af en reallønsfremgang. Med stor sandsynlighed vil nogle offentlige lønmodtagere faktisk opleve nedgang i reallønnen. Lønnen bliver nemlig udhulet, fordi den ikke stiger lige så meget som priserne.

Udover uenigheder omkring lønudviklingen, så drejer uenighederne sig om, hvorvidt lærernes arbejdstid skal forhandles på ny og om at sikre den betalte frokostpause. ■

Hvad betyder konflikten og lockouten for Politiforbundets medlemmer?

Polititjenestemænd må ikke strejke og kan heller ikke lockoutes. Derfor er det udelukkende dele af de overenskomstansatte medlemmer af Politiforbundet, der er udtaget til at strejke. Det er de civile køreprøvesagkyndige, ATK-måleoperatører, daktyloskopiteknikere og politikadetter. Derudover har HK-Stat udtaget kon-toransatte i hele landet i politiets servicecentre, i Anklagemyndigheden og ved domstolene. ■

OK18

Hvad er op og ned?

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

Hvad er hvad?

Strejke: Arbejdstagerne afviser at udføre deres arbejde, det vil sige nedlægge arbejdet. Varsles af arbejdstagernes organisationer over for én eller flere arbejdsgivere.

Lockout: Arbejdsgiverne afviser at lade arbejdstagerne udføre deres arbejde. En lockout varsles af arbejdsgiverne over for en eller flere arbejdstagerorganisationer. ■

Konfliktstøtte

Politiforbundet yder konfliktstøtte til de medlemmer, der rammes af strejke eller lockout. Konfliktstøtten er på niveau med grundlønnen uden tillæg og uden pension. ■

Følg med

Følg med i udviklingen af OK18 på Politiforbundets facebookside, Twitter, Instagram og på www.politiforbundet.dk

Følg også forbundsformand Claus Oxfeldt på Twitter: @ClausOxfeldt ■

Konfliktramt arbejde – hvad må du?

Under en konflikt må du ikke udføre konfliktramt arbejde. Det gælder uanset, om du er polititjenestemand eller overenskomstansat, og uanset om der er tale om strejke eller lockout. Du er forpligtet til at udføre dit normale arbejde, men ikke til at påtage dig opgaver, som de strejkeramte kolleger normalt udfører. For at strejken har maksimalt effekt, er det vigtigt, at dette overholdes.

Grænsen mellem normalt arbejde og konfliktramt arbejde kan være svær at definere. Vær meget opmærksom på ikke at komme til at udføre konfliktramt arbejde, og er du det mindste i tvivl, så tag kontakt til din nærmeste tillidsmand, din lokale foreningsformand eller Politiforbundet for at få afklaret, om der er tale om strejkeramt arbejde, og hvordan du skal forholde dig i den konkrete situation. ■

Udviklingen i OK18 ændrer sig løbende i denne tid med forhandlinger i Forligsinstitutionen, hvilket også får indflydelse på tidspunktet for en eventuel strejke og lockout. Derfor kan situationen være en anden efter endt deadline end beskrevet her. Der bliver sagt og skrevet meget om, hvorfor overenskomstforhandlingerne er brudt sammen. Det er de to parter – de offentligt ansatte i stat, kommuner og regioner og arbejdsgiverne, der ikke kan blive enige. Kampen om dagsordenen og om at vinde befolkningens sympati er i fuld gang i medierne, på arbejdspladserne og rundt omkring i hele landet. Det flyver rundt med tal og fakta, men hvad handler konflikten egentlig om?

Støt op om konflikten

Det er vigtigt at støtte de kolleger, der strejker eller er ramt af lockout. Det kan du gøre på forskellige måder. Først og fremmest bakker du op om konflikten ved ikke at udføre konfliktramt arbejde. Du kan også deltage i møder, demonstrationer og andre aktiviteter, der afholdes i hele landet. Det er vigtigt at vise, at de politiansatte er en del af kampen, også selvom ikke alle kan strejke. Bland dig i debatten på sociale medier, i frokoststuen eller med venner og bekendte og fortæl, hvorfor denne sag er så vigtig. ■

Hvordan skal du forholde dig, hvis du er udtaget til konflikt eller ramt af lockout?

Er du udtaget til strejke eller ramt af lockout, må du ikke afholde planlagt ferie. Er ferien påbegyndt inden starten af strejke eller lockout, holder du din ferie som planlagt. Du er forpligtet til, så længe konflikten varer, at møde op på et givent sted, som Politiforbundet anviser. Forbundet betaler for transportomkostninger. Bliver du syg under konflikten, skal dette meldes til din lokale foreningsformand. Er du i tvivl om regler og andet, så tag straks kontakt til foreningsformand eller Politiforbundet. ■

Hvordan stopper konflikten?

Der er tre måder en eventuel konflikt kan stoppe på:

- Parterne når frem til et forlig.
- Parterne accepterer et mæglingsforslag fra Forligsinstitutionen.
- Regeringen stopper konflikten med et lovindgreb. ■

Spørgsmål?

Kontakt din foreningsformand eller Politiforbundet med spørgsmål om OK18 på mail@politiforbundet eller telefon 33455900. ■

Tre skarpe til forbundsformanden om OK18

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

Hvorfor udtog I ikke politikadetterne til konflikt i første omgang?

Da der var konstateret sammenbrud i overenskomstforhandlingerne mellem CFU og Moderniseringsstyrelsen, blev det i CO10 besluttet, at forbundene skulle udtage cirka 10 procent af deres overenskomstsansatte medlemmer til konflikt. Formålet med konflikten er at sende et klart signal til arbejdsgiveren om, at vi mener det alvorligt og for at lægge maksimalt pres på arbejdsgiveren. Vi udtog ikke kadetterne i første omgang, da de næsten lige havde været igennem en langstrakt konflikt omkring deres ansættelsesvilkår. Hen over sommeren og efteråret 2017. Men det var hele tiden Politiforbundets strategi, at vi kunne udtage dem, hvis situati-

onen tilspidsede. Da Moderniseringsstyrelsen varslede deres voldsomme lockout af 120.000 statsansatte, mente vi i Politiforbundets Hovedbestyrelse, at vi blev nødt til at svare igen. Derfor blev politikadetterne først udtaget til konflikten senere. Husk også på, at Politiforbundet er et lille forbund i den her fælles kamp, men alligevel lykkedes det at skabe stor opmærksomhed i medierne og hos politikerne, da vi meldte ud, at vi udtog kadetterne.

Hvorfor kan Politiforbundet ikke forhandle alene. Hvad får vi ud af at være med i en fælles konflikt?

Det er ikke en mulighed at forhandle alene. Politiforbundet er en del af CO10, der igen er en del af CFU, der forhandler

på vegne af alle de statsansatte. Jeg er slet ikke i tvivl om, at vi får mere ud af at være en del af fællesskabet, hvor vi kan lægge et samlet pres på Moderniseringsstyrelsen. Det er jo et stort mandat at have 180.000 statsansatte i ryggen i en forhandling. Det er første gang, sammenholdet og solidariteten er så stærk mellem de faglige organisationer, som er tilfældet nu. Det er historisk, at vi står sammen på kryds og tværs inden for stat, regioner og kommuner. Jeg synes, det er tydeligt, at vi i fagbevægelsen rent faktisk kæmper en vigtig kamp for vores medlemmers skyld – for fællesskabets skyld. Der er mange kommentatorer, der har udtalt sig kritisk om den såkaldte musketer-ed. Men vi må jo konstatere, at den holder endnu. Det er jo nogle grundlæggende vilkår, vi også kæmper for denne gang. Den danske aftalemodel, hvor man for eksempel regulerer arbejdstiden efter en aftale mellem parterne og ikke efter en lov. Derfor er lærernes arbejdstid kommet med ind i vores musketer-ed. Det handler ikke om, hvorvidt lærerne har det hårdt eller ej. Det handler om retten til at lave aftaler.

Er dét med spisepausen overhovedet vigtigt for os?

Der er desværre ikke skabt tryghed om den betale spisepause. Arbejdsgiveren har sagt, at de ikke har planer om at fjerne den lige nu, men de vil holde fast i muligheden for at inddrage den uden kompensation, hvis de en dag mener, det er en god idé. Det kan ikke kaldes tryghed eller tillid. Det er igen noget grundlæggende, man ikke vil garantere. Politiet har deres egen aftale omkring spisepausen med Rigspolitiet. Men hvem ved, hvis det en dag vil se pænere ud i budgettet, at den bliver fjernet? Derfor skal den betalte spisepause med som en klar aftale i denne overenskomst. Og det vil ikke koste Moderniseringsstyrelsen en krone at få bekræftet den aftale. ■

MULIG STORKONFLIKT

Ud af de i alt 99 kadetter er 21 af dem på skole, og resten har bevogtningsopgaver i København, i Rødby og i Sønderjylland

09 38 **BREAKING** reaktion på den lockout, innovationsminister Sophie Løhde har varslet for i

Der var "breaking" den 14. marts, da Politiforbundet udtog politikadetterne til at være en del af en eventuel strejke. - Jeg tror, Sophie Løhde og Moderniseringsstyrelsen undervurderer, hvor fortørnede vi er over deres ageren og konsekvente afvisning af rimelige krav, udtalte Claus Oxfeldt.

En løsning for alle. De offentligt ansatte kæmper en fælles kamp, og derfor går de sammen i en fælles kampagne. Her ses Jesper Bach fra Københavns Politi sammen med Lene Ek Christensen, der er socialpædagog. De siger, sammen med 800.000 offentligt ansatte, at det er på høje tid at finde en løsning for alle. Foto: Claus Bech

- Man kan ikke købe et hus i hovedstadsområdet for en politiløn

Det nytter noget at stå sammen og kæmpe for det, man tror på. Sådan lyder det fra linjetalsmand Jesper Bach fra beredskabet i Københavns Politi om den mulige forestående konflikt. OK18 fylder helt naturligt meget, når snakken går blandt kollegerne. Meldingen er ikke til at tage fejl af. Denne gang skal der mere i lønningsposen.

dsagnet fra Sophie Løhde og Moderniseringsstyrelsen om, at de statsansatte skylder seks milliarder kroner,

får straks Jesper Bach til at reagere med hovedrysten og undren.

- Jeg griner af det, for det er jo nærmest morsomt. Jeg har svært ved at genkende, at vi skylder penge væk. Faktisk gør det ondt at se mine yngre kolleger, der ikke har råd til at bo tæt på deres arbejdsplads i København, siger Jesper Bach.

Ifølge linjetalsmanden er der sket et kæmpe spring mellem lønninger på det private og på det offentlige område, hvor de private lønninger er stukket af i forhold til det offentlige. Der er sket en forringelse af lønnen ved de seneste overenskomster, mener Jesper Bach. Derfor synes

han, det er en vigtig konflikt, der måske er på vej.

- I 1996 kunne man købe et hus eller lejlighed i hovedstadsområdet. Men det kan man slet ikke nu som polititjenestemand. Det kan da ikke være rigtigt, at man som offentligt ansat ikke har råd til at bo i København, fortsætter Jesper Bach.

Vi har værdi

Polititjenestemænd må ikke strejke, og de bliver heller ikke ramt af statens lockout. Derimod bliver de overenskomstsansatte faggrupper i politiet direkte ramt af både strejke og lockout, hvis det bliver en realitet. Jesper Bach synes, det er ærgerligt, at polititjenestemænd ikke må strejke.

- Når man strejker, viser man, at man spiller en rolle og er med til at holde det offentlige i gang. I det lys er det mærkbart, hvis der for eksempel mangler kadetter ved grænsen lige pludselig, eller hvis telefonen ikke bliver taget, når borgerne ringer. Men politiet skal jo komme. Samfundet hænger ikke sammen uden os eller alle de øvrige offentligt ansatte. Vi har en værdi, derfor skal vi også have mere i løn, siger Jesper Bach.

Han fremhæver også, at lønnen er vigtig og i alles interesse, når man skal rekruttere nye og kvalificerede ansøgere fremadrettet.

Solidaritet mellem faggrupper

Hvis man sammenligner denne overenskomstforhandling i 2018 med de senere års forhandlinger, så mener Jesper Bach, at der er større solidaritet både mellem de forskellige faggrupper og de faglige organisationer.

- Der er større sammenhold denne gang, og måske kan det være med til at flytte noget. Vi er blevet mere solidariske. Det er vores styrke. Vi er kampklar i dansk politi lige nu på grund af forringelser på vores arbejdsvilkår. Folk ser denne overenskomstforhandling som endnu en forringelse. Vi er klar til at gå hele vejen. Det nytter noget at stå sammen og kæmpe skulder ved skulder, afslutter Jesper Bach. ■

"Den her strejke har aldrig været varslet mod borgerne i Danmark. Den er varslet imod arbejdsgiverne. Vi tog omkring 100.000 ud til strejke. Arbejdsgiverne tager 440.000 ud til lockout. Det er dem, der retter det her mod befolkningen. Det er ikke os. Det, der skal ske, når lockouten træder i kraft, er, at vi skal mødes ude på gaderne i de danske byer. Og vi skal få den her forsamling til at virke lille i forhold til, når vi mødes dér." Flemming Vinther, statsansattes chefforhandler i CFU.

STORMØDE: Stærkt signal om sammenhold

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ
FOTO PHILIP DAVALI OG NIELS ARBERG

Politifolk, lærere, sygeplejersker, pædagoger og sosu'er var samlet til historisk stormøde i Fredericia den 22. marts under parolen "En løsning for alle". Mere end 10.000 tillidsfolk fra hele landet under samme tag i et virvar af T-shirts, huer, skilte og røde faner. Et stærkt sammenhold mellem faggrupper, der normalt ikke kæmper side om side. Budskabet fra både deltagere og hovedtalere var ikke til at tage fejl af - styrken ligger i sammenholdet, og der skal findes en løsning til gavn for alle.

Sådan ser det ud, når mere end 10.000 tillidsfolk er samlet. Tillidsfolkene blev enige om en fælles udtalelse, hvor de kræver en lønudvikling på lige fod med de privatansatte, en løsning for spisepausen, en aftale for lærerne og ordentlige forhold for seniorerne.

Der var ca. 100 tillidsfolk med til stormødet fra Politiforbundet. Sloganet på t-shirten var #Vi er mere værd. Og danskerne bakker op. Blandt andet viser en måling fra Avisen.dk, at to ud af tre danskere mener, at der er råd til at give de offentligt ansatte mærkbare lønstigninger.

- Det er megafedt at være her i dag og mærke sammenholdet mellem de faglige organisationer. At vi mødes på tværs er noget helt unikt og nyt. Man kunne jo frygte, at de faglige organisationer får bøllebank på skift, hvis de stod alene. Men at vi kan stå sammen om den danske model og lave de her en aftaler, det synes jeg er fedt.

Niels Mørk, næstformand
Syddøstjyllands Politiforening

- Tryk avler modtryk, og det er nu, at vi som organisationer skal vise, at vi står sammen. Når vi er samlet så mange her i dag, så kan man ikke undgå andet end at få lidt gåsehud.

Jimmy Topholt, tillidsmand,
lokalpolitiet i Nordjylland

- Selvom vi ikke kan strejke og gå på barrikaderne, så er vi en del af fællesskabet. Og så må vi gøre det, vi kan inden for vores rammer. Det er vigtigt, vi står sammen om den danske model. Fremadrettet skal vi passe på hinanden, og alle skal

have det godt. Jeg synes, det er et godt stormøde med nogle vigtige debatter og indslag. Arbejdsmarkedsforsker Laust Høgedahl fik sat syn på sagen, for der er mange, der ikke ved, hvad den danske model helt præcist går ud på. Den viser, at det er gensidig respekt, det hele bygger på.

Jeppe Fjeldsted, enhedstillidsmand i
efterforskningsenheden i København

#VI ER MERE VÆRD

K

ampen om dagsordenen og om at vinde befolkningens opbakning og sympati er i fuld gang i forbindelse med

OK18. Politiforbundets kampagne med hashtagget #ViErMereVærd kører på de sociale medier. Politifolk i hele landet bakker op og er klar til at kæmpe og vise sympati for de kolleger, der eventuelt rammes af strejke eller lockout i kampen for at få en reallønsfremgang. Det er den melding, Politiforbundet får fra foreningsformændene rundt omkring i landet.

En hilsen til Sophie Løhde fra Politiforbundets Hovedbestyrelse
Politiforbundets Hovedbestyrelse lagde i forbindelse med et møde den 15. marts vejen forbi Finansministeriet for at sende en særlig hilsen til innovationsminister Sophie Løhde.

- Vi oplever alle en stor indignation og frustration fra medlemmerne over ministerens udmeldinger og manglende vilje til at give en reallønsfremgang. Det er vigtigt, at Sophie Løhde og Moderniseringsstyrelsen forstår de følelser. Vi er kommet med rimelige krav, men er blevet mødt med en fortælling om, at vi "skylder" penge. Vi er mere værd, siger forbundsformand Claus Oxfeldt.

Bak op

- Vær ambassadør for dig og dine kolleger – spred budskabet #ViErMereVærd på sociale medier og i din omgangskreds.
- Sæt et badge på din facebookprofil "En løsning for alle".
- Skriv under på borgerforslag på www.borgerforslag.dk om at sende konfliktpengene tilbage til velfærd.
- Skriv under på www.enløsningforalle.dk som er en del af den fælles kampagne for offentlige forbund.
- Deltag i demonstrationer og aktiviteter.

Forbundsformand Claus Oxfeldt var en af talerne, da der den 10. april blev holdt en større OK18-demonstration i København. "I kan nå at skifte kurs endnu. Vis os respekt. Lyt til os. Lad være med at påstå, at vi skylder. Det er en fornærmelse mod os alle, som har taget ansvar og vist mådehold gennem tre overenskomster", lød budskabet fra Politiforbundet til politikerne.

PÅ BARRIKADERNE

Der var opbakning fra både store og små til demonstrationen. Her er det toårige Julie, som har lånt sin politifars #ViErMereVærd-T-shirt. Flere politifolk havde valgt at bruge deres fritid på at bakke op om den fælles kamp om mere i lønningsposen til de offentligt ansatte.

Faggrupperne står historisk stærkt sammen om deres OK18-krav. Omkring 10.000 pædagoger, lærere, læger, sygeplejersker, politifolk, sosu'er med flere var samlet i på Bertel Thorvaldsens plads.

På sporet af din karrierevej

Rigspolitiets "skib" med efter- og videreuddannelser blev ved årsskiftet sat i søen i landets politikredse. Skibet er ladet med ord som karriereveje, karrierespor, kompetenceløft og organisatoriske behov.

Men hvad betyder det for dig som uchangeret polititjenestemand? Vi er gået på "kommandobroen" for at finde svar.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT OG
STINE SVARRE GAARDHØJ

I en verden, hvor kriminaliteten bliver mere kompleks og global, og hvor trusler om terror nærmest er hverdagskost, stiger kravet til politiets kompetencer. Også i dansk politi,

dannelsen er blevet forkortet til to år, er baggrunden for, at Rigspolitiet har udviklet et nyt efter- og videreuddannelsesprogram med diverse karriereveje og -spor.

- Generelt har vi dygtige medarbejdere over hele linjen. Det afspejles i politiets resultater, så der er ikke tale om et kæmpe kompetence-gab, vi skal have indhentet. Udfordringen er at blive mere skarp på hvem – og hvor man – der skal have hvilke kompetencer og hvornår, forklarer politiinspektør Peter Ekebjærg fra Rigspolitiets National HR-partner.

Til højrebenet?

Inden årets udgang skal politikredsene have indplaceret og registreret

alle uchangerede polititjenestemænd i karrierevejssystemet, der består af fire karriereveje og nogle underliggende karrierespor. (Se grafik på side 56).

Indplaceringen skal ske ud fra den pågældende polititjenestemands forudsætninger, erfaringer, interesser, opgaver og funktioner, men også ud fra organisationens behov. Kredsene har metodefrihed til, hvordan de vil organisere indplaceringen, men det vil som udgangspunkt være nærmeste leder, i dialog med medarbejderen, der finder frem til en indplacering og indstiller den til endelig beslutning i øverste ledelse.

Er der eksempelvis tale om en hundefører i beredskabet, ligger det lige til højrebenet at indplacere vedkommende i "beredskabet" som karrierevej og med "hunde" som karrierespor. Er man efterforsker inden for økonomisk kriminalitet, vil den oplagte karrierevej hedde "efterforskning" og sporet "økonomisk kriminalitet". Og så fremdeles.

- I mange tilfælde vil det næsten give sig selv, hvor man hører til i karrierevejssystemet. Andre medarbejdere vil

Vi skal blive bedre til at sikre os, at vores medarbejdere har de rette kompetencer på det rette tidspunkt.

Politiinspektør Peter Ekebjærg, Rigspolitiets National HR-Partner

som derfor har fået et større behov for specialiserede politifolk – frem for generalister. Det er nødvendigt for hele tiden at kunne matche et foranderligt kriminalitets- og trusselsbillede.

Det, sammenholdt med at grundud-

Foreningsformanden:

En rød tråd i efter- og videreuddannelsen

Intentionerne er gode i det nationale efter- og videreuddannelsesprogram, som kredsene er i fuld gang med at implementere i disse måneder. Det mener formanden for Østjyllands Politiforening. Han ser dog enkelte faldgruber, som man bør være opmærksom på.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Formand for Østjyllands Politiforening, Heino Kegel, har – i lighed med mange af sine kolleger – prøvet at deltage i et kursus, blot

fordi han stod for tur. Efterfølgende fik han aldrig brugt de ting, han lærte på kurset, fordi det ikke var relevant for hans funktion.

Fremover håber Heino Kegel, at der kommer en rød tråd i politiets efter- og videreuddannelse, og han mener, at det nye koncept viser gode takter.

- Vi får en skabelon, der i højere grad understøtter virkeligheden i forhold til de kompetencer, vi har behov for. Selvfølgelig udvikler tingene sig konstant i en organisation som dansk politi, men nu får vi en grundstamme, og det bliver slut med tilfældigheden i, hvem der sendes på kursus. Via det politifaglige uddannelsesprogram får kollegaer desuden et bedre overblik over, hvilke uddannelsesmuligheder der findes inden for deres karrierespor. Det overblik har manglet, siger Heino Kegel.

Enkelte faldgruber i sigte

Foreningsformanden har umiddelbart

kun få bekymringer i forbindelse med det nye efter- og videreuddannelsesprogram. En af faldgruberne kan være, at kolleger på sigt oplever et kompetencetab, fordi alle ikke tilbydes de samme kurser. Nu er de skræddersyet til de enkelte karrierespor. På den måde kan det pludselig blive svært at skifte. En anden faldgrube er, hvis kollegerne bliver "stavnslig", fordi ønsket om en ny karriereretning er betinget af, at den skal være i tråd med organisationens behov.

Men alt i alt hilser Heino Kegel det nye efter- og videreuddannelseskoncept velkommen.

- I bund og grund lyder det rigtigt fint. Det er lidt gammel vin på nye flasker i forhold til, at man skal være i beredskabet nogle år, før man kan komme videre i sin karriere. Det allerbedste bliver, hvis man tidligt i forløbet kan spotte kolleger med flair for det ene eller det andet og hurtigere få sendt dem i rigtige retning, mener den østjyske foreningsformand. ■

► være mere komplicerede at placere. Kredsene har metodefrihed til, hvordan de vil gribe det an. Det afhænger jo eksempelvis også af, hvor mange medarbejdere kredsene har behov for inden for hver funktion, fortæller Peter Ekebjærg.

Organisationens behov vejer tungest

- Hvor meget tæller den enkelte polititjenestemands eget karriereønske, når han/hun skal placeres i karrieresystemet?

- I den bedste af alle verdener går medarbejderens ønske op i en højere enhed med de behov, som organisationen har. Men i sidste ende er det altså organisationens behov, der tæller højest. Sådan er det at være på en arbejdsplads. Derfor kan der opstå situationer, hvor en medarbejder ikke får sin ønske-indplacering, fordi kredsene eksempelvis ikke har brug for flere observatører, hundeførere eller it-efterforskere. Eller fordi kredsene har brug for medarbejderen i en anden funktion, hvor der mangler folk, beskriver Peter Ekebjærg og tilføjer:

- Disse scenarier er der som sådan ikke noget nyt i. Det nye er, at vi i karrieresystemet får en bedre overblik over karriereveje og kompetenceudviklingsmuligheder for den enkelte polititjenestemand, men også en bedre prioritering, planlægning, kvalitetssikring og koordinering af vores nuværende og nye indsatser i forbindelse med kompetenceudvikling.

Kurser er ikke svaret på alt

Når man som uchargeret polititjenestemand er blevet indplaceret i karrieresystemet, er næste skridt for kredsene at se på den kompetenceprofil, ledelsen ønsker for den pågældende funktion, og holde profilen op mod de kompetencer, medarbejderen har. Er der brug for efter- og videreuddannelse eller ej?

Det skal nemlig være slut med pr. automatik at sende medarbejdere afsted på kurser, de måske slet ikke har behov for, eller som ikke opfylder deres behov.

- Vi skal blive bedre til at ramme "bullseye", så det er de rette medarbejdere,

der sendes på de rette kurser, fastslår Peter Ekebjærg.

Man har altså ikke krav på, at komme på efter- og videreuddannelse.

Peter Ekebjærg advarer dog også om den tendens, der kan være i dansk politi til at have en overdreven forestilling om, hvor meget dygtigere man bliver af at komme på kursus.

- Kurser kan være med til at understøtte dine kompetencer, men det er altså primært det daglige virke – og sparring med kolleger og chefer – der gør dig til en dygtig hjertekirurg, efterforsker eller anden form for specialist, pointerer politiinspektøren.

Muligt at ændre kurs

- De fleste karrieremål- eller drømme har det med at ændre sig undervejs i livet. Hvad nu hvis en medarbejder gerne vil ændre karrierevej fra beredskabet til efterforskning. Kan det overhovedet lade sig gøre, eller er man låst fast, når man først er blevet indplaceret i karrieresystemet?

- Nej, man er ikke låst fast, og man kan godt skifte både karrierevej og

Karriereveje og -spor for uchargerede polititjenestemænd

Grunduddannelser (politi og kadet)

Trin 1

Patrulje og sagsbehandling

Trin 2

Karrierevej Beredskab

Karrierespor

- Patrulje og sagsbehandling
- Reaktionspatrulje
- Borgerservice
- Færdsel
- Hunde
- Indsatsleder
- Indsatslederassistent
- Vagtcentral
- Sagers færdiggørelse
- Operativ planlægning

Karrierevej Efterforskning

Karrierespor

- Organiseret kriminalitet
- Personfarlig kriminalitet
- Økonomisk kriminalitet
- Operativt specialarbejde
- Særlove
- Observation
- Videoafhøring og sagsbehandling

Karrierevej Efterretning og Analyse

Karrierespor

- Kriminalitetsanalyse
- Meddelerhåndtenning

Karrierevej Forebyggelse

Karrierespor

- Borgernært arbejde og forebyggelse

KILDE:RIGSPOLITIEL

Politidirektøren:

Større gennemsigtighed og fokus på kompetencebehov

Politidirektør i Østjyllands Politi, Helle Kyndesen, har store forhåbninger til det nye efter- og videreuddannelsesprogram. Dels kan det hjælpe med at kortlægge kredsens løbende kompetencebehov – og opfylde dem. Dels skabes der større gennemsigtighed i forhold til karrieremuligheder.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Senest i slutningen af juli vil alle uchargede politifolk i Østjyllands Politi kende deres karrierevej og -spor.

Først har øverste ledelse med udgangspunkt i blandt andet målkrav og medarbejdersammensætning taget stilling til rammerne for kredsens kompetenceudvikling. Herefter udarbejder linje- og afdelingsledere, i samarbejde med politiforeningen, forslag til indplacering af medarbejderne. Det danner grundlag for, at den enkelte politiansatte holder et møde med sin nærmeste leder om, hvilke ønsker vedkommende har til karrierevej og -spor. Herefter finder endelig indplacering sted. Det beskriver politidirektør Helle Kyndesen.

- Vi har i øverste ledelse en stor interesse i, at det bliver en god proces, og at medarbejderne bliver placeret i de rette karriereveje og -spor. Jeg tror egentlig, at det bliver relativt lige til med indplaceringerne. Den store op-

gave bliver at få tilrettelagt, hvem der skal på hvilke uddannelser og kurser samt hvornår. Helt overordnet har vi dygtige medarbejdere i vores kreds, men udviklingen går stærkt, og vi skal hele tiden kunne følge med rent kompetencemæssigt for at kunne løse opgaverne, siger politidirektør Helle Kyndesen og tilføjer, at det jo også bliver en løbende proces at få indplaceret nye medarbejdere.

Gennemsigtige karrieremuligheder

Politidirektøren glæder sig over, at der fremover kommer mere gennemsigtighed i forhold til, hvilke karrieremuligheder man har i politiet.

- Paletten af muligheder for uchargede polititjenestemænd er blevet tydeligere, når man sidder med karrierekataloget i hånden. Jeg tænker også, at det kan benyttes i rekrutteringssammenhæng, siger Helle Kyndesen.

Politidirektøren forventer, at efter- og videreuddannelsen af hendes medarbejdere for alvor vil tage fart i 2019.

- Vi vil gerne efter- og videreuddanne så mange som muligt, men vi er naturligvis også nødt til at tænke på det samlede ressourceforbrug, siger hun. ■

► -spor, men det er noget, der skal aftales lokalt ude i kredsene, siger Peter Ekebjærg.

- Vi møder en del politifolk, som er bekymret for, om de får glæde af det nye efter- og videreuddannelsesprogram, fordi der kan være for travlt i deres afdeling til, at der kan afsættes tid til kurser. Deler du den bekymring?

- Jeg anerkender, at der kan være en sådan bekymring, og at man vil kunne finde enkelte eksempler på, at det også forholder sig sådan. Men det er ikke sådan, det store billede tegner sig. Faktisk er timepresset i forbindelse med efter- og videreuddannelse ekstremt højt i disse år, for vi har øget indsatsen betydeligt. Men kunsten er at få mere ud af de kurser, vi tilbyder, og det skal ske ved at blive bedre til at sende de rette afsted til de rette kurser på det rette tidspunkt, siger Peter Ekebjærg. ■

”

I den bedste af alle verdener går medarbejderens ønske op i en højere enhed med de behov, som organisationen har. Men i sidste ende er det altså organisationens behov, der tæller højest.

Politiinspektør Peter Ekebjærg,
Rigspolitiets National HR-Partner

Grønland og Færøerne

De to nordligste politikredse i rigsfællesskabet er også omfattet af efter- og videreuddannelseskonceptet.

I forhold til den praktiske tilrettelæggelse vil der dog – og særligt i Grønlands Politi – kunne opstå særlige behov i forhold til logistiske eller geografiske hensyn.

Foto: Arkivfoto

Nemmere at låne penge gennem Tjenestemændenes Låneforening

Har du behov for at låne lidt ekstra midler til dagen og vejen, til en længere rejse eller noget helt tredje, er det nu blevet hurtigere og mere effektivt at få lånet hjem gennem Tjenestemændenes Låneforening, som er Politiforbundets samarbejdspartner.

Du behøver ikke længere at aflevere din ansøgning hos din lokale politiforening, men kan sende den elektronisk og direkte fra Låneforenings hjemmeside.

Når lånet er bevilget, får du tilsendt lånedokumenter på mail, som kan underskrives med NemID.

I 2017 lånte Politiforbundets medlemmer over 67,5 millioner kroner gennem Låneforeningen. Politiforbundet er den organisation, som Tjenestemændenes Låneforening har det største udlån til.

Nye foreningsformænd

Både Midt- og Vestjyllands Politiforening og Fyns Politiforening fik i marts nyt ansigt på formandsposten.

I Midt- og Vestjylland takkede den mangeårige foreningsformand Jørgen Fisker af, fordi han går på pension.

I stedet valgte generalforsamlingen næstformand Henrik Skriver Jensen (øverst) som formand.

I Fyns Politiforening var der kampvalg om formandsposten mellem to kandidater. Den siddende formand, Steffen Dauggard genopstillede ikke. Det blev bestyrelsesmedlem Per Svanegaard Nielsen (nederst), der modtog flest stemmer – og dermed formandskabet for de fynske kolleger.

Politiforbundet ønsker stort tillykke til de nyvalgte formænd – og retter samtidigt en stor tak til de afgående formænd for deres lange og store indsats i hovedbestyrelsen.

Ny medarbejder i forbundshuset

29-årige Kenan Köylüoglu er pr. 1. marts ansat som controller i Politiforbundets økonomiafdeling.

29-årige Kenan Köylüoglu er pr. 1. marts ansat som controller i Politiforbundets økonomiafdeling. Han har en HD-uddannelse inden for regnskab og økonomistyring og har senest arbejdet som regnskabskonsulent.

Kenan Köylüoglu beskæftiger sig primært med udarbejdelse af perioderegnskaber og -afstemninger, lønkørsler og ad hoc bogholderi-opgaver

Medlemskontingent stiger

Politiforbundets Hovedbestyrelse har besluttet, at medlemskontingentet i 2018 stiger i takt med lønudviklingen. Medlemskontingent til Politiforbundet vil derfor – fra den 1. maj – stige med cirka 6 kroner pr. måned til 408 kroner som følge af den udmøntede lønudvikling i december 2017. Tilsvarende vil der kunne ske en stigning i 2018, men det afhænger af resultatet af de igangværende overenskomstforhandlinger.

Send konfliktpenge tilbage til velfærden

Send konfliktpenge tilbage til stat, regioner og kommuner

Synes du også, at de lønkroner, arbejdsgiverne sparer under en eventuel konflikt og lockout, skal sendes tilbage til de ramte arbejdspladser?

Så skriv under på det borgerforslag, som Politiforbundets forbundsformand Claus Oxfeldt er medunderskriver på sammen med en række andre forbundsformænd. Hvis 50.000 personer skriver under, bliver forslaget fremsat i Folketinget.

Når det offentlige område rammes af konflikt, sparer arbejdsgiverne penge til løn, mens borgere oplever dårligere offentlig service, og de offentligt ansatte mister deres lønindtægt. Derfor foreslås det, at Folketinget opretter en velfærdspulje, så de sparede lønudgifter, i forbindelse med strejke og lockout på statslige, kommunale og regionale arbejdspladser, bliver ført tilbage til de arbejdspladser, der er ramt af konflikt.

Du skal bruge dit NemID, når du skriver under. Gå ind under "Send konfliktpenge tilbage til velfærden" på www.borgerforslag.dk.

HOVEDBESTYRELSE

Claus Oxfeldt
Forbundsmand

Claus Hartmann
Næstformand

Jørgen Jensen
Forhandlingsudvalgs-
medlem
Københavns Vestegn

Jørgen Olsen
Forhandlingsudvalgs-
medlem
Rigspolitiforeningen

Michael Bergmann Møller
Forhandlingsudvalgs-
medlem
Københavns Politiforening

Annette Nielsen
Københavns
Politiforening

Torben Ryttergaard
Nielsen
Københavns
Politiforening

Poul Buus
Nordjyllands
Politiforening

Heino Kegel
Østjyllands
Politiforening

Henrik Skriver Jensen
Midt- og Vestjyllands
Politiforening

Carsten Weber Hansen
Sydøstjyllands
Politiforening

Niels Hedeager
Syd- og Sønderjyllands
Politiforening

Per Svanegaard Nielsen
Fyns Politiforening

Lars Jensen
Nordsjællands
Politiforening

Mogens Heggelund
Midt- og Vestsjællands
Politiforening

John Hansen
Sydsjællands og
Lolland-Falsters
Politiforening

Michael Per Mortensen
Bornholms
Politiforening

Absalon Áargarð
Færøernes Politiforening

René Reimann Jensen
Rigspolitiforeningen

Michael Agerbæk
Politilederforeningen

Pia Brostrøm
Domstolenes
Tjenestemandsförening

Jesper Fleischer
Grønlands Politiforening

FORENINGER

LEDELSE OG SERVICE

Bjarke Hauerslev Müller
Administrationschef

Stig Bertelsen
Juridisk chef

Birgitte Bekholm
Personlig assistent
for ledelsen

Helle Suldrup
Sekretær, Receptionen

Anne Dam Sørensen
Kantineansvarlig

RÅDGIVNING, SAGER OG KURSER

Poul-Erik Olsen
Forbundssekretær
Uddannelse og løn

Finn Moseholm
Forbundssekretær
Pension og A-kasse

Flemming Olsen
Forbundssekretær
Arbejds miljø

Svend-Erik Jakobsen
Forbundssekretær
Arbejdstid og ferie

Claus Redder Madsen
Forbundssekretær
Internationale forhold

Jan Hempel
Forbundssekretær
Personalesager og
advokatbistand

Dorte Larsen
Sekretær,
Administration

Dot Christensen
Sekretær,
Administration

Lotte Kielberg
Sekretær, ferieboliger

Stina Schackinger Aamand
Sekretær,
Administration (barsel)

ØKONOMI, IT OG MEDLEMSTILBUD

Henriette Vestergaard
Faglig leder, Økonomi

Kenan Köylüoglu
Controller

Heidi Rosenberg Wilkie
Regnskabsassistent

Merete Vestergaard
Forsikringssekretær

Mette Kjøbek
Sekretær, Medlemmer

KOMMUNIKATION

Nicolai Scharling
Chefredaktør

Stine Svarre Gaardhøj
Kommunikations-
medarbejder

Karina Bjørnholdt
Journalist

Politiforbundet vil mindske forskelle i vilkår mellem danske og grønlandske politifolk

En underskriftsindsamling, underskrevet af hovedparten af de grønlandske polititjenestemænd, blev overrakt til Politiforbundets formandskab, da de var på besøg hos **Grønlands Politi**. Underskriftsindsamlingen er symbol på den store utilfredshed, der hersker i politikredsen med, at der er forskel på, hvordan grønlandske og danske kolleger aflønnes og honoreres, selvom uddannelse, kompetencekrav og opgaver er de samme. Formandskabet lovede at arbejde på at finde mulige løsninger.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

F

ølelsen af uretfærdighed lyste ud af ansigterne på de grønlandske kolleger og flød fra de udsagn, som blev adresseret

mod forbundsformand Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann, da Politiforbundet i marts gæstede Grønlands Politi. Besøget var led i formandskabets dialogrundtur til alle 14 politikredse i rigsfællesskabet.

Frokoststuen på politistationen i Nuuk var fyldt til bristepunktet med grønlandske politifolk, administrative tjenestemænd samt danske politifolk på assistance.

- Det kan godt være, at forskellen ikke er så voldsom stor i kroner og ører, men bare dét, at der er en forskel, skaber stor utilfredshed. Følelsen ødelægger arbejdsklimaet, og folk søger ud til bedre vilkår uden for politiet.

Sådan beskrev en grønlandsk polititjenestemand stemningen i Grønlands

Politi over for Politiforbundets formand og næstformand.

Ringere arbejdstidsaftale

De grønlandske kolleger arbejder efter en anden overenskomst og arbejdstidsaftale end de danske. Det kan diskuteres, om der reelt er en forskel mellem en grønlandsk og en dansk polititjenestemands løn. For eksempel får en grønlandsk polititjenestemand et udligningstillæg, der svarer til forskellen mellem den danske og grønlandske grundløn. Omvendt er arbejdsugen i Grønland på 40 timer mod 37 i Danmark, så de grønlandske kolleger arbejder altså mere for den samme løn. Men andre teknikaliteter og mellemregninger hører også med i den komplicerede ligning.

Til gengæld hersker der ingen tvivl om, at den arbejdstidsaftale, som de grønlandske kolleger arbejder under, er ringere end den danske. Eksempelvis optjener de afspadsering halvt så hurtigt, de honoreres lavere ved tilkald og

”

Vi vil kæmpe for forbedringer, men I må indstille jer på, at det bliver på den lange bane. Det kommer desværre ikke til at ske ”overnight.”

Forbundsformand Claus Oxfeldt

omlægning af vagter, de får ikke tillæg for at fungere som anklager i retssager og barselsreglerne er mindre gunstige end de danske.

- Vi er ét politi – vi burde have ens vilkår, lød budskabet fra de grønlandske politifolk.

Svære armlægninger forude

Budskabet mødte stor forståelse hos

"Vi er ét politi – vi burde have ens vilkår." Sådan lød budskabet fra de grønlandske politifolk til Politiforbundets formandskab. Claus Oxfeldt og Claus Hartmann havde fuld forståelse for de grønlandske kollegers frustrationer og lovede at arbejde på at finde mulige løsninger. Der ligger dog ingen snuptagsløsninger og vent, advarede forbundsformanden.

Forbundsformands Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann foran politistationen i Nuuk, hvor de i marts mødtes med langt de fleste af kollegerne på stationen. De holdt tillige videomøde med de kolleger, der er stationeret langs kysterne.

Formandskabets fik også flere gode snakke med den grønlandske politiforening samt med øverste ledelse under besøget. På billedet ses fra venstre: Næstformand Claus Hartmann, chefpolitiinspektør Svend Foldager, ledelsesrepræsentant i politiforeningen Johan Davidsen, kasserer i politiforeningen Abia Ottosen, forbundsformand Claus Oxfeldt, sekretær i politiforeningen Jack Nathansen, foreningsformand Jesper Fleisher og journalist i Politiforbundet Karina Bjørnholdt.

Claus Oxfeldt og Claus Hartmann, og de lovede at tage problematikken alvorligt og arbejde på at få mindsket forskellene så meget som muligt. Omkring lønnen forudså formandskabet dog store arm-lægninger.

- Der er tale om overenskomstfor-handlinger, hvor vi er oppe mod både Selvstyret i Grønland og Modernise-ringsstyrelsen i Danmark. Begge siger, at grønlandske polititjenestemænd ikke må være lønførende i forhold til andre grupper af offentligt ansatte, fordi det vil få en afsmittende effekt. Vi har påpeget

Lønproblematikken over for Modernise-ringsstyrelsen – og vil fortsætte med at gøre det. Vi vil kæmpe for forbedringer, men I må indstille jer på, at det bliver på den lange bane. Det kommer desværre ikke til at ske "overnight", sagde forbundsformand Claus Oxfeldt.

En bedre arbejdstidsaftale

Omvendt var han og næstformanden mere optimistiske i forhold til at få indført ændringer i den grønlandske arbejdstidsaftale. Her er det nemlig "kun" Rigspolitiet, som Politiforbundet skal nå til enighed med.

- Det bliver nok aldrig 1:1 i forhold til den danske aftale, fordi der simpelthen er for store forskelle i geografi, demogra-fi og personaleressourcer. Eksempelvis er I slet ikke nok politifolk til, at man ville kunne indføre samme regler for tilkald som i den sydlige del af rigsfæl-lesskabet. Men vi er 100 procent enige i, at jeres arbejdstidsaftale skal forbedres – gerne snart – og vi vil arbejde målret-tet for, at det sker, sagde næstformand Claus Hartmann.

Formandskabet gav desuden udtryk for, at den udvidelse, der i disse år sker af den danske politistyrke, også bør komme Grønlands Politi til gode.

- I fortjener, tillige med de danske kolleger, en bedre sammenhæng mellem jeres arbejdsliv og familieliv, sagde Claus Oxfeldt. ■

Tak for den gode dialog – vi kommer igen

Siden efteråret 2017 har Politi-forbundets formand og næstfor-mand turet land og rigsfælles-skab rundt for at besøge så mange som muligt af Politiforbundets medlemmer. Både ved stormøder på hovedstationerne, ved mindre møder på lokalstationerne eller som hilse-på-besøg i de enkelte afdelinger. Claus Oxfeldt og Claus Hartmann har tillige mødtes med politiforeningernes bestyrelser og kredsenes øverste ledelser.

Midt i marts blev det sidste besøg i rækken aflagt – hos poli-tiområdet i Rigspolitiet.

- Vi har nu været rundt i alle 14 politikredse samt hos politiom-rådet. Det har været intet mindre end fantastisk at møde så mange spørgelystne kolleger. Vi har da også fået kritiske spørgsmål i for-hold til nogle af de beslutninger, vi har truffet i hovedbestyrelsen, eller kompromiser, som vi har set os nødsaget til at indgå, men så-dan skal det også være. Det er ude "på ølkassen", at vi får lejlighed til at debattere, forklare – og til tider forsvare – vores virke over for medlemmerne, og det har væ-ret en meget positiv og givende oplevelse, siger forbundsformand Claus Oxfeldt.

Derfor vil dialogturen også fortsætte fremover. Hvordan, konceptet præcist bliver, er endnu ikke fastlagt, men der går ikke flere år, før man igen ser for-mandskabet ude i kredsene.

- Vi vil helt sikkert prioritere at komme på jævnlige besøg. Det er alfa og omega, at vi og med-lekkerne har en god kontakt, samt at vi knytter endnu tættere bånd til foreningerne, siger Claus Hartmann.

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Københavns
Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Vestegnens
Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for
Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands
Politiforening:
Poul Buus
Mobil: 72 58 15 58

Formand for Midt- og
Vestjyllands Politiforening:
Henrik Skriver Jensen
Mobil: 72 58 30 77

Formand for Østjyllands
Politiforening:
Heino Kegel
Mobil: 72 58 19 27

Formand for Sydøstjyllands
Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Syd- og
Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Fyns
Politiforening:
Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands
Politiforening:
Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og
Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politiforening:
John Hansen
Mobil: 40 58 82 27

Formand for Bornholms
Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for
Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes
Tjenestemandsförening:
Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands
Politiforening:
Jesper Fleischer
Mobil: 00299 58 69 22

Formand for Færøernes
Politiforening:
Absalon Áargarð
Mobil: 00298 28 48 82

Vil du også med på holdet ?

Hvert 2. medlem har nu downloadet vores app
Bedre forsikringer, bedre priser...

**Med Popermo appen er du godt kørende
– også når der sker en skade:**

- Appen er lige ved hånden
- Nem kontakt til Popermo Hjælp
- Hurtig skadeanmeldelse
- Nem adgang til fotos og dokumentation
- Sikker udvesling af information

Prøv
Vores app!

Forsikring for de udvalgte

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48
popermo.dk
CVR 61 67 23 11

Popermo er et dansk forsikringselskab
og er medlem af Garantifonden
for skadesforsikringselskaber

 popermo
VORES FORSIKRING

DEBAT

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.

Pa. Johan Stausholm
Flexsektionen
Københavns Politi

Stop og stram op!

Hvor blev uniformsdisciplinen, professionalismen, respekten og ikke mindst ansvaret af?

Jeg har min daglige gang i Flexgruppen i Københavns Politi med udgang fra Politigården. Derfra har vi dagligt gående patruljer på Strøget, Tivoli (der jo efterhånden aldrig har lukket), indkøbscentre, Kongehusets bevogtningsopgaver ved audiens, statsråd, ambasadørmodtagelse, følge og ikke mindst Den Kongelige Livgardes daglige vagtskifte med følge fra Gothersgade Kaserne til og fra Amalienborg Slot.

Vi sætter en ære i at være korrekte efter evne, materielt stilfulde og ikke mindst have et respektabelt udseende.

Det er med blødende hjerte, at jeg her i mit arbejdstidsmæssige efterår (pensionsalder) finder det nødvendigt, at råbe: "Vagt-i-gevær!"

I forbindelse med Prins

Henriks dødsfald blev Amalienborg Slotsplads midlertidigt afspærret. Vi deltog i denne forbindelse fra Flexgruppen, som vanligt respektfuldt.

Det gjorde andre fra dansk politi i øvrigt også - eller var de fra "Solvognen"?

Personer, iført politiuniformer med åbenstående jakker, synlige ballistiske veste, hænderne i lommerne og ingen anlagt hovedbeklædning... Det er efter min mening manglende respekt!

Er det virkelig det danske politis signal til offentligheden?

Ved den seneste ydre bevogtning af Den Franske Ambassade sås en kvindelig politiansat i uniform iført hvide kondisko! Hvorfor eller hvordan kan det forekomme?

En færdselsbetjent på motorcykel kørte frem mod "indkørsel forbudt" i Amaliegade fra Sct. Annæ Plads gennem Kolonnaden til Amalienborg Slotsplads, hvor der er anbragt to styks store C19-skilte i øjenhøjde.

En kvinde på cykel kørte foran motorcyklen i samme retning og mod "indkørsel forbudt" i en afstand af ca. 10 meter uden at blive anstøt/stoppet af betjenten. Hvorfor ingen reaktion, og hvorfor kørte han selv frem mod "indkørsel forbudt"?

Det skal yderligere nævnes, at det sker flere gange om ugen samme sted og fra de øvrige tilkørselsveje, at politipatruljer, uden uopsætte-

ligt og udrykningskrævende ærinde, gør det samme.

Der er så mange "færdselskriminelle" ude i samfundet - det klæder ingenlunde politiet at være en del af dem.

Hvorfor respekterer uniformeret politi ikke skiltningen eller færdselsloven i almindelighed?

Det er desværre et dagligt syn at se politifolk iført vest og strikket trøje som yderbeklædning og sædvanligvis også uden hovedbeklædning og hænderne i lommerne. Det ses i tv, aviserne og ikke mindst på borgernes fotos og videooptagelser på de sociale medier.

En politiinspektør stod for kort tid frem i tv iført patruljejakke, skjorte med slips. Skjorten var ikke knappet i halsen, og slipset ikke bundet op. Det er bare for ringe. Det er uprofessionelt.

En politidirektør stod frem i en strikket (politi-)trøje ved et tv-interview som yderbeklædning, hvilket er i strid med uniformsreglementet. Det er ikke acceptabelt.

Det er kort sagt uprofessionelt, respekt-devaluerende, og signalværdien er langt under et acceptabelt niveau.

Tiden er inde til at tage fat om problemerne - og tage hårdt fat! ■

Billån med
**MEDLEMS-
FORDELE**

Få en ny bil for under 2.500 kr./md.

Er du medlem af Politiforbundet, kan du nu låne til en ny bil på ekstra gode betingelser. Her er ingen skjulte gebyrer eller ekstraordinære omkostninger - du betaler for oprettelse, og får en lav variabel rente på 2,95 % p.a.

Billån med medlemsfordele - 2.446 kr./md. før skat

- Løbetid: 84 måneder • Udbetaling: 44.000 kr. (20 %)
- Bilens pris: 220.000 kr. • Lånebeløb: 176.000 kr.
- Variabel rente: 2,95% p.a. • Debitor rente: 2,98% p.a.
- Samlede låneomkostninger: 185.510 kr. • ÅOP: 4,59%
- Samlet tilbagebetaling ekskl. udbetaling: 205.499 kr.
- Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. januar 2018

Billån med medlemsfordele kræver almindelig kreditgodkendelse. Bilen skal kaskoforsikres. Udgifter til forsikring er ikke medregnet. Renten gælder ved oprettelse af nye billån samt ved overførsel af billån fra andre banker/finansieringsselskaber. Der er 14 dages fortrydelsesret på lånet.

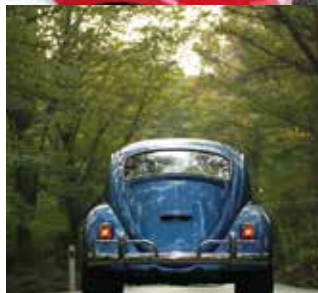
BILLIGT BILLÅN - BEREKN NU

Beregn selv eller søg billån på: lsb.dk/politi

BILLIGT BILLÅN - RING NU

Ring: Ring 3378 1966 hvis du vil tale billån med en personlig rådgiver

Online: Gå på lsb.dk/politi og 'vælg book' møde. Så kontakter vi dig.

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. JUNI 2018

Pa. Bent Ole Rask Skaarup,
Rigspolitiet
Kons./T Dorthe Kjeldahl,
Østjyllands Politi

25 ÅRS POLITIJUBILÆUM (Tidligere afholdt statsjubilæum)

1. MAJ 2018

Pa. Jørgen Wegner,
Midt- og Vestsjællands Politi
Pa. Margit Wogensen,
Rigspolitiet

25 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. MAJ 2018

Pk. Kasper Johansen, SØIK
Pa. Karsten Bork Lund,
Rigspolitiet

6. MAJ 2018

Oass./T Elisa Rosenbæk,
Københavns Vestegns Politi

13. MAJ 2018

Spkons./T Lars Haugaard
Thomsen, Syd- og
Sønderjyllands Politi

14. MAJ

Pa. Lars Rasmussen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

28. JUNI

Pa. John Juhl,
Sydøstjyllands Politi
Pa. Malene Maysfelt,
Nordjyllands Politi

40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. MAJ 2018

Ktfm./T Karsten Ry Jensen,
Fyns Politi
Kons./T Kim Bjørn Bassett,
Fyns Politi

Ka. Kristian Schmidt,
Fyns Politi
Pa. Lars Tvedebrink, Fyns Politi

Spkons./T Steffen Gorm
Hansen, Rigspolitiet

Spkons./T Per Krogh Larsen,
Rigspolitiet

Pa. Tonny Ivan Kronsell,
Rigspolitiet

Ka. Christine Bertelsen,
Københavns Politi

Ka. Erland Leth Pedersen,
Københavns Politi

Køreprøvesagk. Henning Eskol,
Københavns Politi

Pa. Johnny Majgren,
København Politi

Pk. Jørgen Wasmann Hansen,
Københavns Politi

Pa. Ken Eskildsen,
Københavns Politi

Pa. Lars Peter Viborg Dreyer,
Københavns Politi

Ka. Paul-Erik Thermann
Hansen, Københavns Politi

Spkons./T Torben Randrup,
Københavns Politi

Kons./T John Bom Thode,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Aage Ellehuus,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pk. Per Kragh,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Asger Vagn Andersen,
Nordjyllands Politi

Pa. Steen Wolder,
Nordjyllands Politi

Spkons./T Hans Gisselbæk
Østergaard,
Nordsjællands Politi

Pa. Jan Press,
Nordsjællands Politi

Pa. Knud Verner Nielsen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Niels Christian Nielsen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Kons./T Dorte Johannsen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Kristian Bech,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Kons./T Michael Heilmann
Kofod,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Steen Møllegaard
Salmonsens,
Sydsjællands
og Lolland-Falsters Politi

Køreprøvesagk. Aksel Henrik
Seiding,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Henning Kristensen,
Sydøstjyllands Politi

Køreprøvesagk. Jens Viggo
Høstgaard Them,
Sydøstjyllands Politi

Ka. Orla Kristian Aagaard,
Sydøstjyllands Politi

Kons./T Peder Jensen,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Per Skodborg Kjær,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Carl Iversen,
Østjyllands Politi

Pa. Ebbe Krarup Gundel,
Østjyllands Politi

Pa. Ole Westersø,
Østjyllands Politi

4. MAJ 2018

Pk. Jens Friis Christensen,
Fyns Politi

1. JUNI 2018

Pa. Mogens Henriksen,
Nordsjællands Politi

Køreprøvesagk. Else Marie
Pedersen,
Sydsjælland- og Lolland-
Falsters Politi

Køreprøvesagk. Henrik
Grønnemose,
Københavns Politi

21. JUNI 2018

Pk. Poul Badsberg,
Nordjyllands Politi

40 ÅRS POLITIJUBILÆUM (Tidligere afholdt statsjubilæum)

1. MAJ 2018

Kons./T Kim Bjørn Bassett,
Fyns Politi

Pa. Jørgen Andre Steenvinkel,
Københavns Politi

Pa. Erling Madsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Per Søndergaard Thomsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Jens Peter Jensen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Overass./T Karen Lisbet Skytte,
Midt- og Vestsjællands Politi

Køreprøvesagk. Svend Erik
Petersen, Midt- og Vestsjællands
Politi

Pa. Per Toustrup,
Sydøstjyllands Politi

Spkons./T Preben Zachariassen
Munch,
Sydøstjyllands Politi

Køreprøvesagk. Finn
Engelbrecht Ruby,
Nordsjællands Politi

40 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. MAJ 2018

Pk. Bo Ludvigsen,
Københavns Politi

Pa. Kim Tassi di Luigi,
Københavns Politi

Pa. Steen Honoré Pedersen,
Rigspolitiet

15. MAJ 2018

Ka. Frank Agergaard,
Rigspolitiet

17. MAJ 2018

Pa. Poul Andersen,
Sydøstjyllands Politi

27. MAJ 2018

Pa. Tom Agerbo Poulsen,
Rigspolitiet

29. MAJ 2018

Pk. Bruno Witting-Hansen,
Nordsjællands Politi

30. JUNI 2018

Ka. Poul Burchardt,
Københavns Vestegns Politi

VI GRATULERER DOMSTOLENE

25 ÅRS JUBILÆUM

1. MARTS 2018

Ktfm./T Åse Holm,
Retten i Viborg

40 ÅRS JUBILÆUM

1. MARTS 2018

Ktfm./T Vibeke Kruse,
Retten i Odense

6. MARTS 2018

Ktfm./T Anette Lindh Pedersen,
Domstolsstyrelsen

SKYND DIG!

— PÅ FERIE

Her i foråret er der stadig få ledige perioder i nogle af Politiforbundets dejlige ferieboliger.

Så hvis du hurtigt kan få pakket din stråhat og dit feriehumør, er det måske dig, der kan tage på en impulsiv lille get-away?

Der er blandt andet ledigt i vores ferieboliger i Skallerup Seaside Resort i Nordjylland og i Ellinge Lyng i Vestsjælland, men du kan også tage et smut til Østrig og bo i naturskønne omgivelser i Wagrain.

Valget er dit.

Se de ledige perioder, du kan booke på

**[www.politiforbundet.dk/
medlemsinformation/ferieboliger](http://www.politiforbundet.dk/medlemsinformation/ferieboliger).**

Men skynd dig! For ferien venter lige rundt om hjørnet.

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Foto: Ingrid Riis Hovgaard og
Thomas Andersen

Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout

Gregorius DesignThinking
Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:
den 9. maj 2018

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten
og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun
pr. e-mail på adressen:
blad@politiforbundet.dk

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

VI SKAL HUSKE DET, politifolk ikke kan glemme

TEKST NICOLAI SCHARLING, CHEFREDAKTØR

Jeg er som regel med, når Politiforbundet møder nystartede elever på Politiskolen.

Jeg er der for at fortælle om fagbladet DANSK POLITI og nødvendigheden af, at politifolk har et medie som tager udgangspunkt i deres faglighed og oplevelser.

Som så meget bliver det hurtigt rutine.

Eleverne får en grundig gennemgang af proceduren ved arbejdsskader, regler for SU, rettigheder og sikkerhed af forbundets eksperter på området.

Vigtigt og væsentligt, men noget jeg har hørt utallige gange nok til selv at falde i staver.

Der er til gengæld et tidspunkt, hvor jeg altid vågner op, kigger ud på flokken af elever og følger deres reaktioner nøje.

Det øjeblik giver samme fornemmelse hver gang: Nemlig punktet, hvor næstformand i Politiforbundet, Claus Hartmann, fortæller om de menneskelige konsekvenser af politiarbejde.

Der er forskel fra gang til gang, men sikkert er det, at stemmen på et tidspunkt knækker over og stiger adskillige decibel hos den tidligere hundefører og foreningsformand fra Aarhus.

Bag ved stemmen kan man næsten se den indre filmstrimmel, som fremvises i erindringen. Øjeblikke og fragmenter fra et politiliv, hvor forældre skal underrettes om et

barns død, lugten og synet af blodige rester fra et færdselsuheld, måske et husspektakel, hvor små børn stod hulkende bag en gennembanket mor, og hvor man måtte lukke døren bag sig, vel vidende at der måske var ro på for nu, men at det ville ske igen i morgen eller i næste uge.

Claus Hartmann fortæller eleverne, at ingen – og slet ikke den hårdeste – kan rumme de oplevelser, som klistrer til politiarbejdet, hvis ikke de passer på sig selv. Hvis ikke de siger ja til hjælp og får snakket ud undervejs.

At han har set adskillige af de allerhårdeste, som stod helt i front, bryde sammen med dags varsel til et punkt, hvor tårerne løb frit, og de ikke engang kunne binde deres egne snørebånd. Årsagen var ofte mindet om en gammel hændelse, som involverede børn eller følelsen af afmagt. De hændelser klistrer sig som fluepapir fast nederst i hukommelsen, og efter en årrække spirer de så voldsomt, at de bliver ukrudt for hele følelseslivet og fylder alle tanker.

Jeg bruger oplevelsen på Politiskolen til at huske mig selv på, hvorfor politiarbejde er mere og dybere end det, der rammer øjet. At det ikke bare er drama, men et langstrakt slid på følelserne. Det kræver en helt særlig støbning og et højt niveau af uddannelse, kollegialitet og sikkerhedsnet, hvis det skal fungere.

Den del har vi det med at glemme midt i drama og krav til parathed.